

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 586. Palagii Pap. II. Annus 9. Mavritii Imp. Annus 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

Calar ab antiquis digne generosior ortu,
Regibus & patria qui placitum erat,
Tutoremque alij nutritio emque fatus.
Et sic certamen de pietate tua.
Vt habeant alii nulli tua bona recusari:
Tu tibi plus augeas, quas bene fundis operas.
Qui positis praefare, libens ex quo tu & ait:
Ut si apud cunctos, hec faci et ergo tuos.
Ego gener ale bonum, nulli granis, non dubius equum:
Instituta sois am nulli a rapina tenet.
Mitius in alijs quia placidus, gratusque, modestus;
Omnis in data sunt in dieu omnes gerat.
Genitio aeternitatis Romane charta habet:
Felix qui populus semper in ore meam.
Haec enim Fortunatus.

Sic ergo tu quicunque laudibus meruit a doboris
dignis Episcopis celebrari Chrodius Dux, hic his eko-
g in honoratum proponimus eius monumentum post
obitum, cu us erga pauperes sanctaque loca munificen-
ta semper entulit.

Sed his subicendum putamus alterius pietate in-
figuis ut et ab eodem Fortunato epiphilum scriptum,
cuus pariter in ergandi diutius pauperibus largitas
commentatur: qui ex mercatura (quod magis miran-
dum vi sit) ad D E V M concurrit, Julianus dictus est
nomius: de quo accipe ex scripto codice carminum Fortu-
nati Epiphilum, quod desideratur in codicibus ite-
rnum culis.

Condita fuit tumulus Iuliani membrum a filio isto,
Cuius in aeternum vivere non habet.
Mercator quondam conuictus fuit beatus,
Rapto ab hoc mundo criminis liber homo.
College nimum, sed ipsa sit exercitus aurum:
Premista cunctis, quas sequentur opes.
Soli hinc quicunque nostrum profecti in rube,
Hunc meruit vestris excul habere patrem.
Pater se credens Christum sub paupere sumpsa:
Ante annos apud loun sumpsit egenus opes.
Non solum resouces, sed dona latendo ministravit,
Amplius inde placet, quod sine teste dedit.
Te aitem cetera quaestratio migrat? in alium,
Et vistis lapides adihi are potest.
Exstulit hunc tumulum genitoris honeste Ioannes,
Qui modo domum sanguinari officiat.
Qualiter hic vixit seruit et amore parentis,
Cam nati pietas ipsa sepulchra collit.

Id genus est & epiphilum Atoil discipuli S Remigii,
huius plantae exculi viti pietate confici, quod Rhenois
habetur in Ecclesia S. Iuliani martyris:

Hie pater est Atoil natus natuque sepultus,
Expellansque diem nunc Domini properam.
Infractus sub terra suis xenodochia rebuit,
Tunc fovere plebes diutius impetravit.
Si proprum cestum calum transvexit in alium,
In quo suscepit, quod in suerando dedit.
Hoc rotum sub amore faci sicut dico Remigio:
Ob hoc praeceps detinet ipse potum.
Florardus autem dum quorundam S. Remigii discipu-
lorum meminit, inter eos & hunc Atolum recentier.
Habes in his, lector, (ne putes haec otiose narrata) qui-
bus conseruuerit ritulus exornari Christi, atrum sepul-
chri, non Epiphilum tantum, sed & lacorum hor-
num pietate præstantium.

Sed quod in his versatior oratio, hic tibi reddendum
putamus Andrea ex presbytero Cardinali Episcopi E-
piphilum, quod in cathedrali Ecclesia Cafer legione
hoc unique seculo possum sub Consulatu Decij Junio-
ris, de quo superius anno Domini quingentesimo mo-
tusimo quarto. Sed cum eundem illud accepit plemus; ne
præteratur omnino, hic ipsum delictibz debere, eti
non temporis, argumenti ramen ratio perlausit, sic enim
te habet:

Paulus tuas para te fors sedemque beatam,
Andrea in eum iuxipe ponebat.

Calar in fine doctrina & pacis amatior:
Quem vocat ad summum vitæ beata bonum,

Plenus amore Dei nefissus viret mundo:

At famulo Christi gloria Christus erat.

Qua meditata fides & credula semper indebat,

Hec te vixit ad celos & super astris talit.

Nusquam de mandibulis tuis donum receperat:

Elegimus Domini vixit in ore tuo.

Romanusque primus decoratus presi per vitem:

Canticis annis honor his debet & parem.

Districtus sub terra pro moderante certi,

Vixit bono pectori textus ab hoste gregem.

Hospitibus gratus, & ipsius donant egit:

Illas eloqua, hos iatibat ope.

Prefule sub tanto florens Ecclesia matet,

Credit innumeris, credit & obicit.

Credit innumeris, credit & obicit.

VIXIT ANN. PM. LXX. PRESB. ROMANVS VII.

ET IN EP. ANN. XXVII. M. X. D. XX.

REQUIEVIT IN PAGE XIII. KAL. NOV.

GONS. DECL. LVN.

In tabula ubi eiusmodi Inscriptio legitur, appofita vifum-

in infirma nobilis familiæ Columbenium.

Culsum vero cuiusvis hic Episcopus fuit, cum

non exprimitur: certum est Caeterum ministris esse po-

tufile, cum non dum Caetera cathedrali Episcopali erat

esse, sed in vicinioribus locis erat. Et Formianus Min-

turnensis Neapo im verus altera vero ex parte Roman

versus Fundana & Terracensis, vt constat ex actis pri-

mi Romanie Synodi sub Symmacho Romano Pontifice,

& ex epistolis S. Gregorii. Porro hoc faculo eludent

nominis fuisse repertus Andreas Fundana Episcopus

cuus est celebrata memoria apud S. Gregorium in Dia-
logis: a viritate etiam istud ferme vero ab his Andreas Episcopus

Aquitanus, de quo idem S. Gregorius meminist & ledigob-

bilis longeque ab isto, & de quo agitur diversus: hic enim

ante Epiphilum in Romana Ecclesia fuit dux et huius

monsignis presbyterio. At de his fati.

I E S V C H R I S T I

Annus 586.

P A L A G I T P A P. II. M A V R I T I U S I M P.

Annus 9. Annus 1.

Q Vingentesimo octogesimo sexto CHRISTI anno,
quatus Indictionis, mensi Augusto mortuus Tiberius
Imperator, & que in locum eius Majestatis subrogatur.
Sed antequam de his agamus, quoniam Tiberius obitem
processi sum, sunt recensendi. Constat etiam hoc anno,
ante quatuor menses, quoniam Tiberius moritur, Euse-
chium Constantino politanum Episcopum ex hac vita
migrasse, & substitutus quidem est, qui praefuit Euse-
chius, quies ab eo praecite gelas conscripsit, cum de
agitatione Eusechii in hisce etiam existimat narrationem,
huc est: Imperator megas viri virum inflam-
matus primam quidem ut ab obitu sacerdotum acciperet: deinde
re intedigere, qui post illam pectori effex populum gubernare-
tur, sive factus ille quadam imperator, vel auctorem retinat, non
quod ignorat, sed prepter quasdam causas quas, Dei fiducie
bans, cum Imperatore inveniatur effex, & latet de quo valde dubia-
ficiat. Ego autem a quatuor anni Imperatoris famulariis atque
ex fuisse a familia vito preannuntiatum, & etiam ipsi mortem inflam-
mat, quae verum scilicet, euntes dicitur: nam quatuor poli mem-
bris a vita discessit Christi amans simul Imperator, hæc de
tempore. Cum itur tunc obitus Imperatoris hoc anno di-
cto a mense coniugio (vi paulo post obitum somni) iuvic-
tus est & alli mate hoc anno mensi Aprili Eusechius
ex hoc vita migrasse, ex quo corrigenda hinc, qui imp-

ius Paulus dicebat: *Vos autem in carnibus, sicut sedis Eny-
chian, obiecto crucis ab extremitate annos quartum & sex-
agesim, non quis hominis intrudet sedem vique ad annam,
victima huius perdatur.*

Sed & que paulo ante processerunt eiudem Eutychij,

quoniam hoc secundum anno hic sunt accurate tractandi,

addebatque ab Euathyio praeponitam disputationem illa de

refutatione carnis, cum Gregorio diacono Romano

Apostoli habita. Conigit enim, ut ipsi Eutychius eo-

ipsius agere commentatorum a lectione edidit,

quoniam fratres ad eius Genitius & hereticos carnis

refutationem attulerat, ab Originis ramen erroribus

*pergenit opimorum dilectorum suis scriptis toleraret, imi-
tans fieri eum ibique carne palpabile.*

Cum autem id accepit Eutychius, conuenit eam atque redagavit, ut q-

uoniam & propositus heretica sententia recedit, ut ver-

biplana & monachus ad quoddam cunctum videtur.

Quibus dictis idem Eutychius contentus est propositus respondit,

sed tamen adhuc corpus palpabile resurgere posse denegabat.

Qui etiam in libello, quem de Resurrectione scripsit, Paul

*quisque testimonium mididerat dicens: *Tu quod seminas,**

*non vivificatur nisi per se ipsum, *& quod eminas, non corpus,**

quod futurum est, seminas, secundum genitum.

Hoc immo-

ntrum offendit seminas, quia res vel impudica la, vel pisa

non erit, dum sanctus Apostolus dicit resurrectio agere gloria,

non corporis, quod factum est resurrexit a mortuis.

Hoc immo-

ntrum offendit seminas, quia res vel impudica la, vel pisa

non erit, dum sanctus Apostolus dicens: Non corpus quod fu-

rit, quia genitum cum cultu, & folio nascitur, quod sine cul-

to & sola sensatur. Ille itaque in argumento glorie resur-

rectionis non dixit grauus seminas dñe, quod erat, sed ad ille,

quod non erat. Iste autem dnm verum corporis resurrec-

zione negat nequam dicit adest, quod detrat, sed detine, quod a-

dest.

Tunc itaque de hac re in longa conventione produlit gra-

uissima confitentia iustitiae & iustitiae regnante respon-

sitione. Cum psalmus m. mortis

Thesibus Confessionis Imperator faciat me & illum insipiens,

quid inter nos discordat & versatur, agnoscit & vernis qui pars

allegationes poneat, cum d. lib. 1. quem defensio & lamen-

ti paterit suis quoque allegationis in defensio liberatur, ut flan-

ticum cremeri delinquit. A quo ut ergo sumus me agnoscitudo vali-

da, cum d. vero Eutychius, m. m. & m. protinus est fi-

cata. Quia mortuus quis pene nullus erat, qui rite dicitur liquef-

atur, dignus sui capte & persequi, ne in fauilla videret verba ta-

culari. Dicit autem adhuc viret, & ego validus m. fibris

agotarem: quoniamque nos me ad eam salutis nostrae graiae

pergebam (ut etiam relatione cognovit) ante eorum oculis pel-

lem manus suae rebus dicunt: Confer: quia omnes in hac car-

ne resurgentem quod (hinc ipse testatur) omnino prius negare

confunduntur. Hucusque de his Gregorius, qui inter ipsorum

& Eutychium resoluta sunt. Porro Eustathius, quies

Eutychij est prelocutus, hoc de controversiis commando

Gregorii scilicet volenti que praecepsit, leuitero; errorum

attigens, culpam reicit in adulteriam, quasi Eutychij

verborum testum haud aliter cursum sufficit, cum ipse ve-

ti & minime carnis relatu[m] eti[am] negat: Sed non id

etiam illi Gregorius, verum quod est non secun-

dendum Catholicam alienationem asserteret, sed ut Osi-

genius loqueretur.

Porro quod ad o[rum] Eutychij pertinet, idem tradit

Eustathius ipsius de Patchatis post officium vespertini-

mum acie febte coruptum, sicutque de aliis coigne & visceribus

polties p[ro]sternit, non peccatum Dominicae mi-

gratiae ex hac vita. Ceterum haud valde necessitate, vel

quantitas macula, quam cito obsterit, eius amicis labi-

factate pulchritudinem impote est eti[am] errauerit,

haud tamen hereticis videri potest, qui ipse qui minime super-

inductus cutem illam competitam iugnam, fons li-

filiorum daturum, qua heretici pertinaces obiec[t]i conluc-

erunt in unum vbi primus, doctore & monitore Grego-

rio, didicit veritatem, tandem coram omnibus ad le-

godiemibus certa confessione profecit: ut non im-

metu enim Graeci, ut Sanctorum colant, annuerfarisque

die eiusdem natale celebrent.

Vbi vero sancti viri postulata digne sunt persoluta,

adum de successoris electione: & quia scilicet requiebat

religiosissimus Imperator, qui exercitus antecellerer san-

ctorum, Ioannes quidam monachus, qui cogomentole-

torum est appellatus, reliqui prefecunt: cui tamen (vt

ex Eustathio vidimus) p[ro]cessor Eutychius adhuc viuens

^{i Galat. 4.}

^{VI. C. 15.}

^{ALIA EV-}

^{TYCHII}

^{OBJECTIO}

^{VI.}

^{* funula-}

^{DIONE}

^{LITERA EV-}

^{TYCHII}

^{DAMNA-}

^{TYRFLAM}

^{MIS.}

^{EUTYCHI-}

^{ESTROPI-}

^{TEIVR}

^{CATHOLI-}

^{CAM VERI-}

^{TATEM.}

^{VII.}

^{EUTYCHI-}

^{VRESSE-}

^{PISCENS}

^{SANCTVS}

^{COLITV.}

^{I. Job 37.}

^{VIII.}

^{JOANNES}

^{EVAN-}

^{TOR EPI-}

^{SCOPE}

^{CONTA-}

^{TIAC.}

hanc voluit suo eologo laudigari; vnde qui nihil boni praesideret de homine, qui ex iuglom' bus nro seculo populem capti' autam, eadem inflata intumescit. Ne vero quid deesse posset ad perfectam illam, quam oculis hominum inuestigandam expouerat; sanctitatem, illud iste addidit corollarium, ut hanc amicorum tentaret, ne eligeretur E. sive possedecundum Bucolicum illud;

Et fugit ad fatus, & se caput ante videt.
ita fugere videri voluit, vt ne lugeret, ac memetetur; Quali namque effectio animo, mos ipsa subtilis dignitas declaratur. Vt enim in aliis montibus aer purgator de regere & formare mittere est vires soler latentes mortbos, credere que cum his per piecos ita eminen honor, alium saligiam, sublimis cathedra, celo potestas mox parcerat, qua in hominis penitentibus cordis latet hypocrisis, & occultar ambito.

Acedid profecto in Ioanne: qui vbi electus est &

ordinatus Constantopolitanus Antiles, mox latentes, quae in Ecclesia inuenient pacem, et laboribus partam fugivit. Erenim mente sublimi, et a quo corde homini predicto vbi est humilis ranta digitas, qua le impetrant ante fuerat fuga profectus: quamobrem grande fidelis comparans nomen, non Patriarcha tantum dicti, sed & Oecumenicus, affectavit. Sunt de his iusta querela Gregorii tuore diacon, postea Romani Pontificis, vbi ad ipsum postea scripsit hi verbis: *E tempore quo fraterem regis in sacerdotalem honorem procelia est, quantum in Ecclesiastica pacem atque concordiam inuenire, recedit. Sed quod ausus quare tamore, nescio, novum fibronata si namen aspicer, vnde cunctum fratrum cura posuerit ad secundum im prouence. Quia in reverberatione admittitur: quia ne ad Episcopatum venire possemus fugisse velle re manu: quam tamen adeptum ita exercere desideras, ac si ad eum ambo in desiderio cucurrisse. Qui enim indignum te esse atferas, ut Episcopus sis debuisses, ad hoc quodque perdulisti ei, ut depositis fratribus, Episcopus aperte solueras. Hec ad eum, ad quem curius superius & decimus, quo se abhortere professus est praefecuram: Quia cuius ardor (inquit) qui studio Episcopatus penderet a fugere volebat, &c.* Plene loco monitum habuimus est, ut qui agniti ante apparuerint, mox una cum infiliis Episcopilibus leonis iubas induerint. Quomo autem Pelagius Papa homini gloriosi aura instrumentum reflecteret, in loco dicens: Jam ad Tiberum redeamus.

Vbi vero ab obru Patriarche Eu'yehli (*erat* Eustathius) equator sufficit mensis et aplo, moriuit Tiberius Imperator mensi Augusto, cum imperialis solus annos quatuor, et idemque cum Iulino uno minus mense, propter tertium Euagrius d. necnon Gregorius Turonensis, dum in sub octavo Childeberti Regis anno Tiberii Augusti mortem contigit tradit, utique eum ad hunc annum respecte patet. Cuius figura ex Graeco atque Latino saeculum temporum (scipioribz) id liquido conseruatus erroris necesse est alios recentiores, qui in aliud t'pus Tiberii obitum respectant. Ita quidem posuimus hoc anno una cum Tiberii obitu ingrelum Mauri, non Iuliam Eustathii tunc incertitate anconitate susci: led etiam Eugrii rebus his omnibus praetextis, & quam exactissime annos Iuliani, Tiberii & Maurii numerantes assertione coacti, cuius verba polius minus in obitu eiusdem Maurii Imperatori, anno Childeberti seximo fecundum, proprie finc. Vbi rursum cum subdiximus numerum annorum trium Imperatorum: secundem classificatione in idipsum conspirantium, hic oportuit annum primum Maurii colloquaf. His adde & loau. Et clarensem exlaem eiusdem quoque temporis auctorem, haud pridem in lucem emisiam idipsum proflitaremo quos tantos viros fecerit ab eti' dem in erroris nos ductos de exordio eti'dem Maurij scismatis, dum si quæ qualitate aduerterant inuicem ne nimis illatos in codices erroris, gaudia libraturu' (vaccide sole) existimamus, magis quam ipsos adeo enormi errore agi, ut crederemus, in luci potuisse. Quamobrem (quod raro accidit) Gracos auctores de rebus Graecor' ierbentes, per Latinos corrige opus fuit, recentioribz, Graecis in eandem sen-

tentiam cum Latinis aequalibus, vbi rursum ad calcum rescapta fuit de annis Maurii disputatio. In quibus Gregorius Turonensis, & ipse huius temporis clericus affirmat Maurium in illo Imperii anno octavo Childeberti Regis, idemque superius tradidit, ex anno vbi in Iuniori fuit. Dominicum dicit, quo Domisticus littera fuit C, quam manifestum est casu' et in annum quingentesimum octogesimum quartum: non autem in praesente annum quingentesimum octogesimum sexum, quo fuit in terra Dominicalis non C, sed F, evidenter in ratione offensum est, non luco anno octogesimo sexto, sed octogesimo tertio post quingentesimum Maurium impetrare capite. Quia pariter ratione nullum in texum irrepsile erroris, inuenies, de quo erat infidus, apud S. Gregorium, dum in Regelto, in libro seu de annotacionibz est, Indicatione decim' 2, & secundo anno Pontificatus S. Gregorii, sic Christi anno quingentesimum nonagesimum optimo suffit septimum annum Confusat, seu post Confusatam Maurium: vbi si recentimes ad eundem annum Confusat, quem certum est omnium sententia in eisdiese anno fecundo eius Imperii, dico necessario opus est, eisdem Maurium regnante capite anno quingentesimum octogesimo tertio, qui Confusat gerit anno sequenti, nempe octogesimo quarto. Quamobrem error recte, nonne etiam annus iste Maurii tertius, cuius primus numeralus fuerit anno Christi quingentesimo octogesimo tertio. Ad huc confirmatur ad accedit, quod cum constet ex Mexicana historia, auctore Theophylacto antiquis scriptis, Maurium annos imperiale decem & nouem, vigesimal inchoato, & certum sit tempus obitus eius, & ingrelum Phoca adisse nimirum anno Christi sex centesimo secundo, recte affirmitur enim est, imperare capite anno Christigentis quingentesimo octogesimo tertio, & Confusat in illo quarto. Sed ad Tibertii obitum tempore eius, que virtutibus, que Gregorius habet in Hoc anno, octavo sollicit Childeberti Regis Francorum, Tiberius Imperator migravit a Gauli, magnu' luctu' relinquebat populu' obitu' suis: ex etiam summe luctu' in elemosynis pro pietate, in luctu' in luctu' in iudecando cantissimus, nullum deficiens, sed omnes in bona voluntate complectens: omnes diligens, & si quisque diligenter ab omnibus, &c. pergit narrare de sublimitate Maurij sed ea petemus a Graecis.

Quod autem de mense, quo obit, nulla sit inter scipores controvergia, de die ramen hanc verum esse reperiuit, quod traditur ad quartum Idus Augusti eundem esse defunctum: siquidem tertio Idus Augusti reperitur pragmata sanctio eiusdem Tiberti de confirmatione eorum, quae flarent ex luctu' filii colonorum & liberorum in Africa, Inflante Pobissano Episcopo Carthaginensi, ad cuius fuitu' huc legantur: *Data tertia Idus Augusti Confusatam, imp' D. N. Tiberii PP. Augusti anno octavo (ex quo videlicet cum luctu' imperator corporis) & post Confusatam eius annus tertius, & R. S. Nob. Tiberii Maurius felicissimi Celsus anno primo, huc ibi in edicione Iuliiani Am' effectoris ex qua corrigatur, & apud alios legitur, loco Maurii, Tiberii & Habes pietate, non Imperatore, Tiberto Maurium esse creatum, sed Cезарем, nonne Imperatoris nominis post Tiberii mortem acceptip: Cet' enim vocans statum, dum Tiberius supererexit, licet diademate, fuerit coronatus.*

Intrafuisse autem in solennibus ibi Ioannem Constantinopolitanum Episcopum, Nicophorus tradit, habita tamque affinitas breuem orationem a Ioanne rhetore Qua' storiis monete insignto, nomine Tiberti ad Maurium his verbis: *Tu vero, Mauri, palcherrimum subepitaphium imperium sum suatu' perfice, & sepulchrum meum tu' tu' bus tu' exornu', neque sum coros, qui' ibi' concreti' sunt per dede' te' saltem, neque sum' ut p' tu' obitum tradito, & veluti pristinam animu' tu' generatam fugias. Prinde' p' restatis in solitam ratione fas frues, & philosophia artus sapientie potius sapientiam gubernes. Imperium namque res est & recte cogitat executus. Minime vero o' invicem tam' quod*

MAURITIVS IMPERARE QUANDO COEPIT ET.

a Greg. B. 4.
epiph. 2.

b Greg. L. 2.
epiph. 4.

X.
c Enstat.
in Enyeb.
apud Sur.
et April.
tom. 2.
d Euseb.
cap. 23.
e Greg. L. 6.
cap. 30.

procedere omnia excedat, caro per quam omnis fortuna que fisi
est in carnali omnes sopitam. vero etiam & subiectorum
invenimus potius quam mutant se, confundunt & obvaga-
menta magis, perinde aqua magnitudinem quodammodo quam ali-
muntur, nolite & impugnare esse quodammodo quia ad-
muntur, nolite & impugnare esse ferre, ante eundem rati-
o nesciuntur, nisi quia vita nostra a dilectione remanet tra-
tum pro se omnia sua postgate confirmatur.

Impugnam perinde atque ridens panem tibi interdicam sive
per plaudere & qualiter exponam & etiam si autem, qui caput
tuum in omnibus regnabat a legione, qui cum carnarium heros &
filius ducimus, dispergat. hoc purpureo sive qui sub rufior
et exortior principi videtur, ut moderationem animi in
vita sancta formata efficiat, neque noncum latenter, aut
admodum monachica fidei suavitatem, impinguadim scien-
tiam tuam inmodicam postquam te, sed quodammodo potius ser-
uum tuorum recitationem. Ita me eis huius amicitiae & misericordie
tuarum omnia timor. Nam & apibus natura ducit de
it, ut in eorum cibis quisque glandem sponte innotescat
quodammodo ut pungere eum possit, qui legitime non
est ut apibus non irrationabile, versus communis virilis, qui
cibis & cibis omnibus hater. Neque tunc sollem criminis
mutatio funderet tunc ipsa confusa melior subiecta, ut non va-
let quod omnes ab te recte producitur tuis a parenti. Cogit
etiam quoniam ea, talibus postquam ab afflictione &
mutatio acceptum simus & virtutes ipsas remunerantur, &
recommodantur.

Cum vero impugnam sciem tuorum orationum scierit, cives & sub-
ditos de te, qui apud eum, multam vim Lycym
impulsisti. Deinde sublata am imperator etiam & par-
tium hispanorum & carthaginensis. Hic domus subiectorum
aliosque granulos onus exigit: partim tam commo-
dum subiectum, partimque renunciatur Princeps em-
perator, quia de signo Imperio praesertim virtutes ad-
muntur, ut laudes ac eum tam omnium concili-
tum perfruatur, ac modicam differunt, extulerunt. Vbi
tamen nomen Mauritiū imperatoris ceremonia Principeps
dislocata, Imperator p̄ se in loco sacro posuit, in scena vero
quoniam tamen, qui sequitur neque scripto exprimitur quae,
& cibis canida, ut indiculum non inserviat, vidi. Vir u-
nus namque taliter ad eum futuus est, Tiberius, ter-
tius immunitus: Tyranni m̄q̄ imp̄r̄ tuus temporis
elevatione, volupsum autem exegi, sicut omnium illudia-
ni & reip̄. Regum deinde natura quamvis Imperator effe-
ctus, utrumque runcam depositus, anima extenuata
reducenda, vel nuptias, a filio superas eualeat.
Imperio Tiberio cum lycis tribus, sicut autem qua-
mum proficit, qui postquam imperatoris sepulchro repro-
busq; duxerit, ut coriaria posse atq; satellit eius couchi, &
cypri, quoniam Tiberius summa praeceps fuerant de ipso diem finis
suum, sicut commentator posterior meminisse, patet posset utire & lete sicut, hucque Nican-

torum ad ostendam vobis in somnis Tiberio
pertinet ad Mauritium referunt, cuius tempore
Dioscas infligunt in ipsum eiusque filios tyranno idem
dram excepit dictum existimat debet de Tiberio
vel comitum forte post obitum consecutum vel
postquam regere, ubi nullus est etiam
tempore quam cum CHRISTO regnante omnes Sancti

Accedunt vero ad eius successorem Mauritium ve-
nient, hic de alio, sancti & martyribus. Intercede-
ntur eis, qui hoc Tiberii Augusti tempore cibis bar-
bare in extremis & Egypti partibus consecuti sunt coro-
natum martyris. Non gestam autem apud Sophronium i-
tulabat nobilis enarratorem ac temporibus Imperii Tiberii
p̄filiis Calixtus & ceteris Ostiensis, vestimurque magnum ille
in durestibus manibus genere quidem Cappadocem, nomi-
nem suum. Sicut multa multa digna admiratione nar-
ratur, namque experimentum capientes fandi hunc viri magnifice-
tissimi juvenis, & maxime in humilitate eius & silentio &

soliditate retum omnium & charitate, quam ad omnes habuit.
Dicibus ergo semper venerabilis senex: Credite mihi, filii, quia
regnare debet. Nos autem dicebamus ei Crede nobis, Abba zo, quia nullus ex Cappadocia vestigium regnantis importunum erga
habet istam iugulat enim illa veritas ut dicebat. Veraciter filii,
regnare debet. Seno autem poterat cum ab hoc cogitatione re-
mouere, ut quia iam diuinus accepisset, le in seruum ven-
dendum, atque corona martyris coronandam. Pergitan-
derat:

Cum autem venisset Mazices, & universam proniciam illa-
lam deus suscitaret, ut diuiserit restante in Olim & mona-
ches quidam plures occiderentur, purumque captiuos deciderent
inter quos acceptum erat Abbottum Leonem, fucat autem hic
lector magna Constantiopolitanæ Ecclesie) & abbem Es-
sentiensem Romanum & Abbatem Theodorum Cilicem (tantum
autem res informans.) Cum ergo inveniatur suus fratres abbas Io-
annes barbarus. Dicute me in coniunctum & faciam, ut Epi. epus
dec pro nobis numismata regnus quatuor. Accepit ergo illum re-
num ex barbaro & duxit & prope curiam. Ingressus est abbatu-
matus ad Episcopum suum ut eum in virbe & abbas rex &
alij quidam Patrium, atque id est tenui non fuerant. Ingressusque
tus Abbas Joannes capi ex parte Episcopum, ut barbaro numismata
daret. Episcopus autem non plus quam octo numismata habet, re-
sumentis est. Voluerunt ergo dare barbaro octo numismata &
non sicut accipere, dicens: Ans regnum quatuor numismata pra-
be tibi, ant monachum dare.

Coeli sunt qui erant in civitate ursum Abbottem leonem
dare barbaro festinare & evidentur, sed hunc autem illum in sua
tabernacula barbare. Postrem autem dies sumptus octo numis-
mata ab Abbas Leo in grammum exiit, ubi erat & karissimi, oransq;
illios dicens: Accipite mecum octo numismata, & tres illos di-
matis qui resunt sunt, neq; perger per eternum posunt: nam
intervit uero eos & ardentissimum patiemur in ego vero sanum sum,
& iurauit uero Tunc barbari accepterunt Abbottum Leonem, &
octo numismata, & dimicantes liberes. Ait ergo Abbas Leo
quisque ad quendam l. & m. & cum pre debito et perge reliquias
pergit, barbare deinceps erunt eum: m. l. u. t. abbas. Et scriptu-
ra dicitur: & respondet animam suam quia pro amico fuit,
magister hoc dilectissimum non habet. Tunc nos quoque cognos-
imus, quidam enim est, quod dixerat: quia regnare debet. Veraci-
ter enim regnat, quia posuit animam suam pro amico fuit.
huncque apud Sophronium de martyribus monachis
sub Tiberio Imperatore.

Sed et hoc opportune addicimus, quia itidem paulo
post, impetrante Mauritio rutilum barbarorum incusio-
ne contingit idem auctor tradit his verbis: Dicibus &
bor neda ab Abbate Nicolaio Abba Jordano: Narrauit Imperi
l. m. x. quia imperante felicissimo Imperatore Mauritio, quando
Namare, Saracenos nat oru Dux predatus egit: cum cir-
cuere ergo per armeniam & sidonem, aperte Saracenos tri-
bentes sciam vnum adolescentem valde formosum, antequam
ferme virginem videntem atque capitum. Ut ergo videt me ad-
olescens sicut capi & orare, ut ab eis illum acciperem. Ego autem
Saracenos rogarer capi, ut dimittentem eum. Vnde autem il-
lerum ferme respondit Graecus, & ait: Non dimittemus eum,
Et ego rursum illu dixi: accipite me, & hunc dimittite, quia fati-
gationem non sufficeret. At inde & uscuius: Non dimittemus
eum. Dixi eis: tertio: Ut pretium pro illo non accipiat.
Date mihi illum & qui eum petiverit ego offeram robis. Re-
sponsum non possum mihi dare illum: faciotti enim in nobis pro-
missum, quia si quid pulchrum experimatis offeramus illud ei, ut
ipsum in sacrificium offerat. sed uide iam nam si moram se
ceri capio in terram in terram proponam. Tunc prestatuus ego homini
dixi: Saluator noster Christus Deus, salutem fas erit in terram tuam. Et
continuo tres Saraceni damnosus repleti euagmati gladium &
ipsos considerant. Assumenque ergo adolescentem, in portuanciam
meam reponit: qui nolit discedere a me, sed renuncians se
colocum feste annos impletos in habitu monasticis, requiescat:
erat enim genere Tyrini, hacc ubi led ad Mauritium reden-

XVII.
BARBARO
EVUM GRAB-
SATIONIS
SS. MONA-
CHORUM.

XVIII.
LEONIS
ABB. MAR-
TYRUM.

b. Ioann. 12.

XIX.
C. Erat illar. c.
55.

SARACENI
MALE PE-
RIER.

XX.
d. Greg. La-
si. 6. 1. M. 1. 1.

exhibitorum, de Comitis exhibitorum Caesarum, de Cesare imperatorum, nec solum hoc, sed etiam parvum Imperatorum scilicet. haec ipse fed miror, quod nihil de castrorum militia, attingens tamen, qui fortulus militiae eius fuerit magistratus, cum tamen constiterat Castrorumibus rebus bene gestis indicatum esse dignum Imperio. Non omnitudinem de Mauricio illius, ipsi Tiberium filiam suam nominatam Constantinam, fuisse (rali habent) Constantiam in matrimonio colligere eostemps, cum iam mortuus in lecto de cunctis, ut de illa Euagrius a. Cum autem Tiberius iam prope ad exterritus spiritum edendum venire, Mauricius, qui ad Imperium gubernandum tam clavis fuit, filiam Auguftam colligunt in matrimonium, & Imperium pro dote tribuit ac paulo post.

Qui etiam ipsius nomina illu imperiuntur: siquidem Maurium Tiberium, Auguftam Constantinum appellaverunt. & infraeius, vbi nuptias solemnem pompa celebratas scripserunt, haec de Maurio moribus additum est. Haec vero confitetur, Maurum semper non corpus modo, verum etiam animus eximius purpurea & corona vestitus. Nam sicut scire Imperatorum numero nisi ipsi imperare noster, & Imperator re vera salutis primi populum peributum plenum ex animo suo extremitate statim optimatus in ratione domicie constitutus, viuum se virtutum exemplarum praebere, quas subiectos a se seminandum erubet: Atque ipsa discutere a me quidem, non rite blanditur & affectionem delinquit (caritatem, amorem, beati me ad eum finiter dicentes, cum ille, quae ipsa lateris proda penitus ignorat?) sed quod tam dona a Deo tam munus tributa, tam res, quam tam modis ales profusa & saepe aspergente, ea ita se habere, liquido ostendit: quae sine omniis ex animo & ingenio Deo accepta reverentur, huc & ceteris.

Cum autem omnium sententia confitetur, Mauritum egregium omnium virtutum suffice cultorem, portatissimum vero obliterantissimum ipsius Catholicæ religiosus culus: taliis est de hoc sanctus Gregorius in Epistola ad Anatolium Antiochenum, vbi ait: Omnipotens De gratia sine ceſtione excedente sunt, & pro vita piissimi & Christianissimi Domini nostri Imperatoris, & tranquillissima eis coniuge, & maiestatisimae fabula semper orandum est, quoniam temporum hereticorum ora conscientem: quicquid eorum corda in infante peruersiſſu obdileant. Catholici tamen Imperiorum tempore, praeceas, quea fortior, eloquuntur non praesentior, huc Gregorius.

Quod etiam eiusdem Mauricii magnam animi demissionem con piezate commendatur, illud ab eo specimen hoc anno editum legitur, quod ad S. Theodosium Athematidem, à quo de Imperio cum viderat a Peris redire, oraculum haud dubium accepit, confitimus litteras dedit, ab eodem preces exposcit: Gregorius enim fanfumiliū vitiū dicipulus, quibus ab eo getas omni ſed conscriptis polletis tradidit, huc de his habet: Vnde defensio Tiberis, ut vir sanctius pro adiutori Imperio obtinet, & eius velorum memori. Epifalam ad illum mox regans, ut Deum pro deprecatur, ut Imperius in pace tuari posset, & ab hostiis defendatur, addidicavit ut petret, quid à vellet. Sanctum autem Theodorem beatum Philumenum misit, & prescriptum Imperatori, ut in viis pauperum aliquid frumentis mensis tribueret, addidicavit ut impetraret maneficio singulari anni tripli modis sextentos, & pacem illi pro mensa mibi, hucque Gregorius, celiq; autem Mauricii res gefixannis finitis ordinis temporum narrabuntur.

Cum vero innocuus Pelagio Romano Pontifici Mauritum Imperatore post Tiberium coronauit, ex more nouum ad eum missa Apocrisiatio diaconi Cardinalem, restauit id quidem S. Gregorius in Epistola ad Elogium, suffice vero illum S. Romane Ecclesie Archidiacorum nomine Laurentium, idem Gregorius dicitur in Epistola ad Joannem Constantinopolitanum Episcopum, postea missus qui cum ipso Gregorius Pontifex creatus est, sicut ab eo obediens depositus, & in locum eius subrogatus Honoratus, ut ex ipsius Gregorii Registro colligi possit videatur.

Gregorius igitur tempore Tiberio et bene functus manere, illo defuncto Romam reverens est, & quidam

magnus donatus inuenitus, nempe factio[n]is tali quis Andreæ Apostoli, & Luce Evangelista, quas nuper tempore luctuari resolutas & honorificentiori loco reconditas vidimus. Quod enim (ut dictum est) vere sit in Urbe in Calij Montis regione ad clivum Scavi monasterium Gregorius sub titulo S. Andreæ, eiusdem Sancti reliquias sibi dati petit ut Imperatore quas accipit iniquas quidem, nempe brachium S. Andreæ, capite S. Luce. Et de his in Vaticanis monumentis versus afflerto in priori pagina codicis signati numero centesimo quinquaginta et octo. Exstat adhuc in eodem monasterio S. Andreæ ipsius clivem Apoloh brachium a gente theca ornatum, quod certis diebus super altare primariam populo vilendum, & venerandum propinquum: caput vero S. Luce in basilica Vaticanana reconditum, ibi haec enim honorifice auctoratur.

Reverens S. Gregorius Romanum, hoc otio bene via estiam quos inchoauerat: Conflan[ti]nopolitibus M[ar]tialibus, periclit laboravit, ut ipse testatur (scribens id Leandrum f. Inferius) postea Gregorius Roma ipse Pelagi Pap[er] in levendo aduersus schismatics proxime dicitur famus. Similacrum enim Romanum reddit, adhuc ingenuis ob capitula illa Triaschismatics iustifico Pelagi stylum exercut. Eorum omnium (ut dictum est) caput fuit Aquileienses Antiphilus, Paulinus, postea eius successor Elias, inde vero Securus. Vixisse autem in hunc usque annum tradunt, & ad quem coaugustinus ipse Gregorius diaconus iustifico Pelagi epistolam scripsit, testatur id Paulus diaconus, vbi ait: Pelagi Papa Elias A[ugustino] episcopo solent Trias capitula Chalcidonicis Synodi sapienter, epistola tam sati videntur, quam hec Gregorius, cum aliis ejus diaconi scripta h[ab]ent. Qui dum aut nolentem Elias iustifico Trias capitula Chalcidonicis Synodi redargutum à Pelagi Papa, minime quidem de Trias capitulorum questione virus est sordide consultus: tamen illi in eis schismatics collocatur, qui cum vniuersitate Catholicæ Ecclesiæ (ut sepe superius dictum est) recipiente Trias capitulorum damnationem ipsi est tam habere minime vo[er]antur, quos acutim proponuntur cum illo Elias alij cladiens Ecclesiæ Episcopi Aquileiensis, qui protagogus fuit e duces schismatics tributum exhibuerunt. Non ergo Elias schismatics erat, quod nollet Trias capitula iustificere, sed quod damnationem eorum minime acueretur, & pro illis pugnaret, quod tuenda felice pugnat. Sed & in eo contigit est Paulus, dum Elias obitum & successorem Securi ad illa tempora, quibus S. Gregorius Augustinum in Angliam misit, cum id non solum auctoribus omnibus hoc anno ponuerat Elias obitum adulteratur, sed & ipso Gregorio id refutatur, dum longe ante Augustini ad Anglos legationem iustificata, in eo antequam ille Gregorius elij Pontifex, Securum fed[er]e Aquileiæ significavit, ut ad eum scriptis anno primo sui Pontificatus legebat qui post literas Pelagi Papæ nomine a Gregorio scriptas ad uniuersitatem Catholicæ Ecclesiæ concuerterat; sed item res ab ea confundens, ad schismatics transfiguratus est: quo nomine ipsius sibi Pontificatus extendit idem Gregorius ipsum redarguit.

Quod vero dicitur Epistola à Pelagi Papa missam ad Eliam Episcopum spectat: cuiuslibet plane geneti suffice vila est, cuius era epistola S. Leonis ad Flavianum, que cum episcopis nomine scripta est, radem dicitur & Tomus ob fui amplissimum que tractatum: nam & ipsa Pelagi epistola ab ipso S. Gregorio liber est non copiata quo ad Hibernia Episcopos, dum scribit, h[ab]et h[ab]et: Vigilie ad Tribus capitula, animi refracta & latitudo, postea scilicet abundantie infundi: libato, quoniam de his re sancte memoria decessit nesci Pelagi Papa scriptat, vobis utile indicare transmiserit: quoniam si postea voluntarie defensionis studio, p[ro]to vigilante que de voluntate erigere, cum per sona securior, & ad matutinam vestram * reuertitur vespere insonitudo esse consilio. h[ab]et Gregorius; cuius modis committatur, cum romani Pelagi tribus, quod tamquam eius nomine scriptum est: in his lib[er]is artig[is] laboris in

et in leboreto incepti. Quantu[m] autem esset efficacie
liberis ex his que mox idem Gregorius subdit, intelligi
poterimus, ut sit: *Pater si post hunc liber letitatem, in
ta quae[m] manu[m] delectatione pergitur, fide dabo non rati
o[n]em, sed et frumenta v[er]o datur sanguinaria.* h[oc] Gregorius
ad h[oc] libet.

Ponit igit[ur] Pelagi epistola Tomum sine libram
dilectorum laicorum ad Episcopos littera S. Gre
gorius acutio scripsit, cum optime fructu qua
re. De magna beneficio, post editionem septimi hu
m[er]ni & octauiani Tomi, cum tam per desperationem omnium
excepimus eam. Paratus missam & vero difteritimo
ne etiam Nicolo Fabio, una cum aliis egregiis
monumentis, fuit in nobis locis in Annalib.
anniversariis, limogibus alias eiusdem Pelagi Papas, si
necessario Gregori ab alio eccl[esi]o, qui enim denot
erat ipsius frumentis eodem argenteo ad codem
tunc invenimus ante datasque omnes eodem, quo
superiori ordine, die ubi rediendas digni, exstina
mentis. Pelagi enim ageref[er]et tamdu[m] littor[um] populos
ad rem Catholicam Ecclesiarum Schismatis, adhuc
remans disiectos, Christi Redemptoris admixtio
nemque dicit Petrus Confessor patet ut ad Eliam A
quilem Episcopum illo sum antequam, simul
que auctoribus collegis, factiosis exculpem, h[oc]
primum epistolam scripsit, quam misit ad hoc Legatus
h[oc].

Hinc igit[ur] Pelagi Papae iunioris ad Epi
scopos littera.

Dilectissimi fratres. Etis alio, Episcopii, trahuerisque filius in
litteris suis ad confitit Pelagi Episcopus S. Ecclesia Cat
olicae.

Quia si Ecclesiastis vestram, fratres, filij carissimi, nostra
tua gratia lignorum non in desola remaneant, aut definiunt
se in negotiis fuisse credato: sed facias nobis temporatu[m]
pacis. Quod si nos non possimus impediti. Nam sunt aut
Domini propter nos. Numquid obligamus mater p[ro]liu[m] x
tua? Non cogitare nos v[er]o curam nostrorum diuinitus non
conspicimus genita delecto: sed vivimus, & carissimi illumin
ant Domini socii corde regi, & noster cordis genitus pro vobis
v[er]o p[ro]liu[m] Quo eum fecit e[st] B. Apollonius informavit, &
explicavit: qui similes erat, & ego non vobis & aliis c
Quisquis v[er]o membra, compatisce omnia membra.
Vivimus quia Deus omnipotens p[ro]ficitate Cib[us] ambo
naturas, per labores que g[ra]tia tua sunt nostrae eccl[esi]e
conducunt. Exordio & Chor[u]m acutio Pelagi possem
negociis in quantum donata dignitas electio omni sollicitud
in p[ro]posito ad v[er]o scripta dirigere, h[ab]entes & ob
seruantes Eu[angel]ium v[er]itatis quip[ue]m credidit per
mem[ori]am. Neamq[ue] secundum Evangelium vocem fiduciam su
mitemus, quia Eu[angel]ium fidei permanet. Nam
secundum Eu[angel]ium Domini proclamatum d: Simon Si
non resuas expecto te, ut crederes sicut eritum. ego au
tem non per Patrem, et non deficiat fides tua, & tu conuenies
mecum in ore.

Confidemus, fratres, quia t'exit us mentiri non potuit, nec
vobis aeternum quicunque poterit vel meatur: nam cum omni
enim ipsius habuimus et exercitandum poposcit, profolo petro
et Domini regis voluntatis & ab eo voluntatis confirmari. Con
statim pri morsu dicit esse, quam propter latere Domini excludat,
p[ro]videt etiam et p[ro]videt contra nos ipsi, qui & cleper[em] Regni
suum tradidit & super quem Ecclesiastis Iacobus edificaturus est
propterea ex parte nostra, aduersus eam prexalete regatu[m] gl
ori, et quia in unum genus v[er]o, in h[ab]itu scelbi non quec[et]
in domo Eu[angel]iorum bona, summi supereminare. V[er]o: id est
meum iniquum malum quod in fiducia de fide nostra integrata
admodum discepto loget, et quicunque & argumentari, & ex
me refutare videtur animo perturbante et ceterum induci
per praeconem episcopalem nollem, & ad vobis v[er]o matru[m] Ec
clesiae remittit deatu[m] cum leboreno exhortari, & de fide no
stris magnitudine, et affectu[m] v[er]o ultra[m] mittere: quatenus

nulla posit in cordibus vestris de nobis remanere suffici, ut in doni
ni tremendo iudicii die tecum inveniatur nos
posit.

Nos enim illam fidem predictam tenemus, *Cum omni pu
ritate conscientia v[er]o, ad sanguinis effusionem defensum, que
ab Apostolo tradita, & per successores eorum inseparabiliter cu
fluit;* reverenda Nicena Synodus trecentorum decem & octo
Patrium suscepit atque resequitur symbolum, sed & in Constan
tinopolitanis centuris & quaque agnitis Patriis sub memoria
Theodosio seniori Principe factum, etiam Ephesia prima,
qui predicta beatas recordationis praedecessor nostra Codicinus
Romanae Urbi Antifex & Cyrilii Alexandrina Episcopi, &
& Chalcidoniensi sexcentorum triginta Patrium, qui sub via memo
ria Mariana Imp. consenserunt: cuique sancte recordationis Papa
Leo per Legatos vicarios sibi presedit: & vi duorum brevium
damnum exigit adhuc nos, secundum samdem Fidem, vno codicem, su
i clamaanter latius ediderunt. Sed & epistolam predicti beatas
memorie Leonis ad Flavianum Constantinopolitanum Episcopum
datam, que & Tomi appellatur, per omnia venerantur, tenemus,
defendimus, atque secundum eius tenorem adiuvante Domino, pre
dicamus. Et sicut predecessor nostra spes dulcis beatas memoria Papa
Lei Synodus Chalcidoniensis suscepit, arque firmatus ita & nos
per omnia operante diuina gratia, veneramus, custodimus, atque
defendamus.

Si quis autem contra hanc fidem aut sapit, aut credit, aut
decere proficit: secundum eorumdem l'atrum sententiam, da
minatum atque anathematisatum esse cognoscit. Non ergo pa
triam v[er]o falsi suppositionis, aut rumoribus deus agitari, & in
diffusione Ecclesia malorum hominum perfidioribus (quod a
uerterat Dominus rex auctoritate) Quid enim vos a S. Ecclesia unitate di
midiat? quando nibil noui nihil (quod abicit) contrarium in
dicta Ecclesia predicatori cognoscere retinetur? Sed vnam cam
demq[ue] Fidem, que ab Apostolo tradita, & a sanctis Patriis &
predictis quartor Synodis explanata atq[ue] confirmata digno
citur, sincerissime teneri atque defendere modis omnibus comprobatur.
V[er]o ergo de Fide firmatae nulla vobis poterit, quiesco vel
sup[er]ficiem generari: in unitate fidei, atque in sancta matris
Catholicae & Apostolicae Ecclesia permanete. Si quid forte cau
et, vnde vestri scandali? at annis videantur: manente in uni
tate charitate, eligite de fratibus ac filiis nostris, quos ad nos, *
inquirendo de quibus monemini, transmittere debet: & pa
rati sumus secundum praecipitum Apostolice g[ra]tia, & cum ca
ritate eos suscipere, & cum humilitate ad placita satisfactionis
redire vestram: Et sine aliquo impedimento cum omni dile
ctione, quando tenuerit voluntate sincerissima rele
gare.

Audemus autem Doctorem in Gentium clamantem: Sicur
accipitius Christiani Iesu Dominani, in ipso ambulate, radicati
& superficiati in ipso, & confirmatis in fide sicut didicisti, ab
undante in gloriam actio. Videat, ne quis vos decipiat per
pluto[s]ianam & inanem fallaciam, nec ad contentiones aut
superficiis questiones vestrae veterum studia convertantur. Vo
cem enim apostoli cum humilitate corda attendere: sic enim
scribens ad Timothem ait i: Stultus autem & sine disciplina
questiones denta, sicut quis generant lites: seruit autem Do
minus non potest brigare, & seruit ad Corinthios k: Si quid
autem viderit inter vos contentio eius, non talen[m] confundendum
non habemus neque Ecclesia Dei, & iterum post alia: Non off[er]it Deus
diffidens, sed pacem.

Confidemus ergo, quia apicemque in pace & unitate Eccle
sie non fuerit Dominum habere non poterit. Item ad Galatas i
scribens ait: Qui ex fide sunt hi sunt filii Abraham. Provident au
ten scriptura, quia ex fide iustificatur Gentes Deus, pronunciantur
in Abraham, quia benedicuntur in te omnes Gentes. Igitur quis
fide sunt benedicuntur cum fidelis abraham. Quam ergo excus
ationem apud Dominum post presentem (arbitrio) nostram
habere veteris potest, quando nulla vobis desideri fidei, sine
ritate & puritate contraria superfluo remanebit? Audite pre
fessionem & communem eundem Apostolam: Nolite sedu
ci corruptis bonis moreibus colubris prava. Non ergo circum
ueniamus a satana, non enim ignoramus cogitationem eius.
Cum dilectione ergo fraterna & humilitate Deo plaxida, si caus
a forte animi scandaliari videntur in aliquo, manens in ymagi
nem.

XXXI.

* redigit

* clamau
tes

XXII.

* in qu
rendo
g. 1. Per. 3.

XXXIII.
a Cels. 4.

i. Tim. 2.

k. 1. Cor. 12.

XXXIV.
i. Gal. 3. 3

m. Genes. 2. 2

n. 1. Cor. 2. 5

o. 1. Cor. 2. 5

p. 1. Cor. 2. 5

q. 1. Cor. 2. 5

r. 1. Cor. 2. 5

s. 1. Cor. 2. 5

t. 1. Cor. 2. 5

u. 1. Cor. 2. 5

v. 1. Cor. 2. 5

w. 1. Cor. 2. 5

x. 1. Cor. 2. 5

y. 1. Cor. 2. 5

z. 1. Cor. 2. 5

a. Lat. 3.
b. Gal. 5.
c. Ibid.
d. Ibid.
e. Ephes. 4.
f. Ephes. 4.
g. 1. Pet. 5.
h. Ioan. 14.
i. Ioan. 13.
k. 1. Cor. 1.
l. 1. Pet. 2.
m. XXXV.
n. XXXVI.

caritate perquirat, atque cognoscat. Nam sicut beatus Iacobus Apostolus ait: a Vbi Celum & contentio, ibi & inimicitia & omnes opus primum, & iterum Doctor Gentium d: Quis vos impedit, caritatem vobis dare? per quod vos non estis ex eo qui regant vos, modicum fermentum rotam magis corruptum. & alibi: c Ego confido in Domino, quod nihil aliud capiat nisi qui amens emurbar vos, portabit indicium quicunque est ille, & in subsequenti dicit: Vt in anima abfundentur, quae vos contrariant. Et rursum admodum dicit: d Quid si in uincem morde et comedere, videte ne minicem consumamini, & iterum: c Si spiritu uiuimus, spiritu & ambulemus: non efficiamur in enim gloria capidi, inuicem provocantes, inuenientes: Alio alterius entra portem, & sic adimplerimus legem Christi, & alibi idem Apostolus ait: f. Ideo genua mea ad Dominum Patrem Domini nostri Iesu Christi, ex quo omnis paternitas in celo & in terra nominatur, ut de secundum diuitias glorie sua, virtutem, cordebat per spiritum eius in interiori hominem, habuisse Christum per fidem in cordibus vestris, in caritate radicati & fundati, ut posset comprehendere omnibus sanctis. Et post alia: Offero itaque vi ego vincitur in Domino: ut dignus ambulet in vocazione, quo vocati es, cum omni humilitate & mansuetudine, cum patientia & portentis iniunctis in caritate, solliciti seruare & iustitiae spiritus in vincula pacis. Unum corpus & unum spiritum, sicut vocati sibi in una de vocacione resurrexi. Vnde Dominus, una fidei, unus baptizatus, unus & Filius unicus, qui saper omnia, & in omnibus nobis. Et dum tales exhortationes Apostolicae huiuscemodi: quia nos separabis a charitate, quia est in Christo Iesu Dominus noster: si enim cum humiliitate & fato diligenter intendamus: confidemus & intelligemus, quod illi est inseparabilis nos, de quo dicimus eis, quia adhuc vestrum debet, faciat leo rugientem circum, querentem quem debet, et cui secundum eiusdem Apostoli exhortationem, cum omni nos concordia & unitate in fortitudine fidei regnare atque omnibus necesse est. Exempli enim omnes didicimus, carissimi fratres ac filii, quanto tanta quantitas flagella dominorum Ecclesia suorum subsecuta. Unde in ipsius iustificatione, licet indigne confitimus, quia si Ecclesia suam adorare atque pacificare coelat, omnia a nobis, quae pro delictis nostris suscepimus flagella, aletur remanentur, & viratae & sursumtate pacis Ecclesia per eum non & temporalem obtinet & aeternam.

Tantummodo rogamus, & obsecramus, & per dominum vos tremendumque Dei iudicium obsecramus, vobis suis inuidis hominum poterit argumentum vel ecclesiastis subvenire, ne viterius per vos Dei iudicatur Ecclesia, sed hereditatem Domini communam possideamus & tenemus studio. Quae autem sit eius hereditas, ipsius verba, quia adhuc dicta sunt, audimus: b Pacem meam do vobis, pacem meam reliquo vobis, & iterum: c In hoc ergo censores, quia mihi estis discipuli, si dilectionem habueritis ad meum, idcirco autem, sicut ait, d K vobis electi, dicamus nomine: & non sicut in vobis chiamata, sicut autem perficiunt in eodem sensu, & in eadem scientia, ut in summa matre Ecclesia congregari eti efficiatur, trahatur, ut viuus Christi pastor in eisdem ab omnibus intermixtae huius misericordia eis protectione atque defensione servetur illi. Hoc autem ad eum direximus per fratrem & Coepiscopum nostrum Redemptum & Quadruplicem Abbatem monasteriorum suorum hereditate, e. Petri Apoll. quia regula dilectionis & complatita Deo caritate suscipit, & ad nos sicut viri viae regis gaudio sine morte venientem datur: quatenus cognoscere dilectionem aquae benevolentiae caritatis vero cum S. Angelis communiter atque regulariter dicere mereamur. Gloria in altissima Deo, & in terra pacem hominibus bone voluntate, haec tenet Pelagii Papa epistola per Legem & misericordiam, quia infelix amantissimus Patri perditos filios studuit in domum paternam reuocare, & oves errantes, vegigantissimus pastor, ad gregem felicitate cura reduxit. Sed fructa, huiusmodi illi obdurate magis corde refiluerunt, nihil pacificum, humanum, ut per nos, ad Pelagium Pontificem referentes, sed aduertariae & contradictionis ratio per scripta protervo animo, pertinaci spiritu, superba intentione, atque arroganti fauore misere per suos nuntios ad hoc delectos.

Cum tamen nec sic quidem Pelagius Papa despicere farentes illos, & multa febre phreneticis delirantes, sed ad habendis medicamentis agrotantibus maiori cura solliciti, quam incepto, quam stulte deuiantes a veritate suis illi contradictiones oppoluerint, ostensurus, prima

missis ab eis nuntiis, voluit proditis ex apostolice fidelium rerum gestarum exemplaribus reddere certiores, inde per litteras rutum eodem schismatis Episcopos admonere, angere, rogare, demum ut auerione contentio deposita, finum patentem, consilij expectant, tunc ante matris Ecclesie properant: iuntantur eos ad Concilium sine ROME, fine pontus Rauenze ob maiorem ipsorum commoditatibus habendum. Epistola autem ista habet ab eodem Gregorio diacono in idem communis alii praefecti stilus conscripta.

Secunda Pelagi Papae ad Episcopos Istrizie epistola.

Dilectionis fratris Eliae vel adiutoris Episcopi Istrizie Epistola.

Dilectionis vestrae per eos, quos drescessi, scripta suscipimus, realisque his: granis fuisse m. a. & dolore perculsi, cum neque hic, quia nos vobis scriptimus, respondisti, neque et postea lecerat caritatem, fidei nostrae satisfactione scripta est ad ratione Ecclesie rectitudinem obedientiam commendans: postrem neceps alter, qui venerat, duxisse permissum, ut diximus, sed fratre natus in qua scripta caput, vel interdictum potius offendendo, nihil inimiculum sibi a viris aliis differt, nisi ut vestrum exercitum efficeret portatori epistolae. In qua tamen nullam rationem Istrizianam quaspipe vos legitur, sed velut indicatum quid nobis expofuerit, quod quem primum sit, quasi insufflat, Farming regis munitionis, & voluntate ad cognitionem veritatis accedere, fundit, deinceps cum datus accidio adducere. Unde notum Propheta lacrymabilem commenti exclaimare: in Obituarii & huius anni sum & filii a bono, & dolor cordis mei renovans e. Romane epi dolor cordis noster, quando duximus diaconi scandalum nunc tanto fidei fulger superiorum maxime quia praevaricatum perfruimus decepti, scripta nobis diversa in folia certius drescessi: & quod in epistola Patrum quedam testimonia non noscitur, sed nec ad causam pertinentem tangit, integratur, feruntur: quippe ut quod scriptum nomine alterius fuerit, alterius nominis titulo proferretur. In quo evidenter dicitur, quod apud istos in conflatis, aptare. Ne scirent neque de quibus dicuntur, ne quibus affirmantur.

Quod quidem non videlicet malitie vel caliditatem credimus, scribendum, sed veneno hostis malignissimi perfidiam evitare: qui Cenensis feminare per via et vires suam fecisti, in DEI Ecclesia non quietis. Ex quo intelligentiam statuimus vestram epistolam, de quibus postulisti testimonium, non legit, neque enim sibi deinceps scripta constaret, illa, que apertissimum presul tantummodo causa fuit peccata, alia congenera propriezatibus erat ergo diaconi, in quem talis opinio inuidit, horum & opere vos celestis reuocari, & nos, facto o. scriptum est, inquit cum inuidibus ducere, illi inuidus nascitur, quia ipse Dominus dicit, p. legamus inuidem epi, & omnis mei leuis est, quod nullo modo potest quia vel ferre, vel docere, nisi eidem tunc caritatem vivida fuit, sicut agatus ipsi oneri per dilectionem quippe ut scripta arcuam nunc, virile subducatur. Statu namque amotus ab istis intellectus facta superius colligere, ita recuperare caritatem humilitatem in uiditate fidei per suos anterius cognitiones recusat illuminata.

Propter quod presentem portavimus, quos fratrem in vestra directis, & ex codicibus & ex antiquis polycopicis summis scriptis. Sedi apostolica relata sunt aliquae, quibus evidenter appearit, nihil eorum, que in vestra possumus epistola causa, trium Coptorum, conuenti villarum, ac verisimiliter ceperunt. Idemque necesse est, vos omnes epistolae frondes solite regulare, ut percurrite, ut evidenter agnoscatis, quia sancti Patres nihil aliud de Chalcedonensi synode in suis epistolis formaverint, nisi visibilis fides definita servaretur. Nam ad eandem synodum conformante, beate recordationis predecessor nobis epistola scribens inter alia sic ait: Ne ergo per malorum interpretis dubitabile videatur, utrum quia in synodo Chalcedonensi per vi-

multitudine fratrum suis : et proclamans, hoc ad omnes
famam & Christianorum, qui predicti Cantabri miscer-
unt, supercedentes, quae gloriam ratione & clementissimum Principem
debet, ac in ecclesiam regiam eum misericorditer, pro Catholico & Fi-
liis amissione patitur : ut & fratres nostra virtus & omnium
gloriam ostendentes, mecum aliam perfrater, qui rite
missarum sunt, id est pro prolationem gestarem Synodam
cum populo non cum manu, & intentum: in soli delicto si-
cunq[ue] quis expeditum est propter quam generalis Com-
muni & propter Christum uniuscunq[ue] Principem, & ex con-
tra ipsius fidei & iustitiae congregari.

Sed te ipsum te fratre alijs adiutor, videat quibus au-
diatur in primis, aperte quia ad maximum intromissionem Eccle-
siae audiatur, & auctoritate suorum indicare. Post plu-
nusque si auct. si quid sicut ab his fratribus, post seculum
missarum nostra misericordia, praecepit, quod ad confitentia fidis pertin-
et, quod si se bocur, nullus est formatus: quia ad hoc
reverentia apostolica & fratrilis sunt, ut ex his heretici, Ca-
tholici & his fratres, quicquid enim prates officiales
cum fratribus Cantabriis ad ecclesias Episcopales defertur,
magis ipsius audientia & actione, &c. Etsi, sicut superius di-
ctum, maculæ fratris tangere abiat, Inexpulsus & gra-
tia corporis & passionis purgatur. Etsi maxym non po-
test, qui in Ecclesia non est, ad Regnum pertinere non potest, ut
quicquam, quae regnatur, & derelinquit, & post alia: Cum Deo
miserere non possint, qui est in Ecclesia Dei vnamittere nove-
runt: adiutare licet Nam & quibus tradidit, vel obsecravit, beatis
animas suas ponant: non erit illis fratres coronati sed pena perficit:
vel religio, & in vita exsum gloriatur, sed desperationis inter ipsos:
occidiatur a seipso, coronari non potest. Item eiusdem: An esse filii
cum Christo videntur qui aduersi sunt sacerdotio Christi facti? qui
se a clericis & plebe societas fecerit? armare contra Deum
poterat, contra Dei dispositionem repugnat: hosti altari adver-
sus sacerdotium Christi rebellii pro sacerdotio, pro religione sa-
cralego, moxque puerorum, filium impius, frater inimicus, con-
tempnit Episcopate, & Dei Sacerdotium derelicit, constituisse au-
derit autem. Item cuius supra: Peccatum schismatis crimen est,
quam quod hic qui se schismaverunt: qui ramen in parentem acri-
minio constituti Dominum plenius sati satellitibus deprecantur.
Hic Ecclesia queritur & rogatur: illa Ecclesia repugnat. Hic
potest necepsus esse, ille voluntatis reetur in felicitate. Ille qui
laesuerit sibi tantum noscitur, ille qui barbitur schismata facere
conatur, multos & cum tristitia decepti: His annonevni est
dannum illi periculis plurimorum. Certe si peccato his in-
tellegit & lamentatur & plangit: ille tuenit in peccato suo, &
ipsi sibi delictum placens, & matre sibi segregat, oves a pastore fo-
licitate, Dei Sacramenta turbat, & cum lapsum sibi peccau-
rit, illi quotidie peccat. Proferimus lapsum martyrum postmodum
concessus post Regni promissa percepere: illi si extra Ecclesiam
fuerit occisus, ad Ecclesiam non potest premia parere. Item qui
supra: Quia si in Hispania sanctis frequenter & viisque discipli-
nae praeparatur, & studiorum religioni & fidei observatione ac
timore proficitur, quid cupido appetere, quid magis velle ac
teneat non contentus: quem ut radiis fortius fixis, & domicilio
nostru[m] super terram & mole solidatus, inconcihi ad procilias
ac turbinis facili stemma, ut ad Dei munera per diuina precepta
repere possumus?

Et idcirco latet Lantini, que superbius semper est proxi-
morum suorum vita permanens: quia in die Iudei & mul-
ierum eius dies & noctis: & neque Iudeorum & Apollonii
uniuscunq[ue], ne a & versus illi molles, ante tribu-
lum iudiciorum & talium sanguinis. Dicitur namque Gen-
tium potest, qui in primis ad Cantabrii episcopis dicit a: A-
ccidit enim in auctoritate, & ab aliis excellentiorem viam
admittit. Quare & maxima, & a deinceps unde
potest exponi, quod audirem invenimus. b. Similique homi-
nem ipsam & dictionem, caritatem autem & habet: fa-
cilius & celerius, & comitatu[m] remittens. Et si hancero
inclusum & numerum anima negligit, & si habuerit omnem
iunctiōnem translati, & si dicitur in cibis pa-
pum & iunctiōne & iunctiōne meat, & si tradidit corpus meum, &
etiam & cibis autem non habebat, nūlū mīli prodest, &
etiam: Edicat sibi atri haec, maxima autem his caritas.
Quia ergo nisi Dominum poterit habere fiduciam, quando
nunc jumentum generis vel de fidei nostrae integratice cer-
tum, tunc temporibus per superfluae questiones ab Ecclesia
disparandi, & fratrem caritatem veritatis datur. Vt
tempore sua & aperte, huc ipsi Domini voce in san-
ctis Iudeis & apertis, quid caritas beatum Augustinus eu-
tem deponit, sententia deponit, audirem. In hu-
morum, et eis Dei Ecclesiam constitutam, qui Sebasius Apo-
loque ipsius apertum praejudicium profidere noventur. Et qui-
cumque ex terram sedam sic communione vel auctoritate
solitudo & sibi mate demonstratur, & post alia. Profime-
trit atque pro Cibis nemine mortuus fuerit, inter membra
Corpi. Extrahit Christi, hanc corpori, pupa pro capite
et a. Cyprianus ergo Marxi in libro, quem de voluntate
memorat, sicut alia sic dicit: Exordium ab unitate pro-
ficiens & promota Petro datus, ut una Christi Ecclesia
& solida membrorum. Et postores sunt omnes, sed greci, vires &
solida membrorum. Et postores sunt omnes, sed greci, vires &

paucis: Hanc Ecclesia una est, qui non servet, temere se fidem
credat? Quia catholica Petri, super quam Ecclesia fundata est,
debet, & reficit: in Ecclesia & fidei confidit? Item post alia: Ad
patrum premium penitentie non possunt, quia pacem Domini discor-
die iuvare ruperrunt.

Item ex eodem libro sic dicit: Ad sacrificium cum dispensatione ve-
nientes renovat ad altare, & inde & prima concordare cum fratre,
tunc cum pace redentes Domino munus offere: quia nec ad d
Cain munera reflectit Deus: neque enim habere Dominum pat-
cam patet, qui cum fratre pacem per zelum discordiam non
habebat. Quoniam huiusmodi pacem promulgatae inter fratrum?
Quia sacerdos celebrare & credunt emodi sacerdotium? Secum
est Christum cum collecti fuerint, opinantur, hi, qui extra Ec-
clesiam colliguntur? Talius etiam si exiit in confessione nomina
fuerint, maculæ fratris tangere abiat. Inexpulsus & gra-
tia corporis & passionis purgatur. Etsi maxym non po-
test, qui in Ecclesia non est, ad Regnum pertinere non potest, ut
quicquam, quae regnatur, & derelinquit, & post alia: Cum Deo
miserere non possint, qui est in Ecclesia Dei vnamittere nove-
runt: adiutare licet Nam & quibus tradidit, vel obsecravit, beatis
animas suas ponant: non erit illis fratres coronati sed pena perficit:
vel religio, & in vita exsum gloriatur, sed desperationis inter ipsos:
occidiatur a seipso, coronari non potest. Item eiusdem: An esse filii
cum Christo videntur qui aduersi sunt sacerdotio Christi facti?

XLII.
c. Marsh. 5.
d. Gen. 4.

XLI.

XLIII.
• acceler-
ce.
e. Psal. 132.
f. Psal. 125.

natione remanserit, nec per nos, qui Dominus regis dicit eis patrastor, nos à separata Ecclesiastico erigentes rapam impunitam conseruantur, huiusque fecunda Plagia Papa epistola. Quia tanum absit, ut permouatur et perdiu illi, quorum corda (ut de magna illa belitia est in Iob) infat incus fabri conficta obdormirent: ut ruitum aduersus Pelagium ipsum, acque vinoctiam Christi Ecclesiam pro defensione damnatorum: in quinta Synodorum Capitulorum, quorum causa ex Ecclesiastico dicitur, scriptoribus proximam fatus apolegiam. Ad quam confundandam Pelagius, iudeum qui super Gregorii operas, scriptorem illam refractariam penitus confutauit, scriptor ab eo prolatione epistola, & tomus dicta, qua cuncta pro tribus addebat Capitulis esse vana ostendit & falsa: solida vero ac firma illa, non laque ex parte numeris, sed certa veritate constanter, quae in condemnationem eorum deinde trium Capitulorum afferentur. Opus quidem dignum Romano Pontifice, & Gregorio, qui scriptor, auctor; plo liquidum Capitibus tribus tractatis Cerditanus oculosis, ut sic velut offa pieca spiritu intercepto, latrone venetur, atque tandem expirare degeneret. Pleiante habet.

Tertia Pelagi Papa ad Epilopeos Ultro epistola, eademque tomos, seu liber dicta.

XLIV.
LIBER PE-
LONIUS II.
TAV. RE-
STOLA
CONTRA
CHIRMA.
LUTRIA.

b. Jerom. 31.

c. Jerom. 5.

XLV.

* deuo-
tando.

C

d. Jerom. 5.

6

Dilectionissimi fratribus Elii Et ruinis Episcopis in Istris partibus constitutis, Pelagio Episcopo.

Virtutum mater caritatis, que Redemptori sui lucru ferunt, que nunquam ea, que sicut sunt, querit, desiderio amboienti me impedit dulcem. Et emittit vestra plena dulcedine scriptor, transmittere, que diligenter dicit post corporis Christi membra ostendere. In quibus plus preciosis, quam monitis loquens affecta quo valis exhortari curat, ut quis aperte discussione ratione praedicit, hoc dulcis vestra dirigere, quatenus in tunc Capitulorum negotio, relaque aperta sunt, cognoscere, vel quae, vesti- fari exponere videantur, hec cum collato pacifice intentio ap- petret, tandem dilectionis vestra scripta suscepit, quoniam ratione causa querunt, sed dulcerat apud vos inde sententia impe- rarent. Hoc autem quod vos audire de vestra sapientia video, auctor, dolens miror, & quadam per epistolam, excepta (ut puto) a fidei humiliata, amoris specimen probabo. Sed dum nihil apud vos reperi aduersum omnia mea verba proficer, Nam genetum, cum Propheta ager exclamatione: b. Corinthus Ii. plenarium, & non ei- fandis, agnoscere quam tam valus caritatis accedit, & tanta fido- ni exortare religione volunt, sed impletaria Propheta sententiam pacata exigentiam menti, qui ait: c. Iustitia & caritas consolat, fortificat, non sicut consolat, nulla in scriptis flamma charitatis applicata, nullam & ipso exemplum dulcedinem re- duderet in vobis huius sermonis, nihil quod ad pacem pertinet, sum. Penitente fuisse, hec (quod dicere mihi singulis interveniente non valde) longe discipiencia via, quam minus frigore fraterius vestra corporis, que nec conficitur realitatem.

Quod igitur inter hos factum, nisi pro vobis ad lachrymas vertat? Quia enim te rugens circuus querens, quem ducet, sicut & vos flantes extra caelus ouimus. Non dempti fructibus palmarum attendit sed absista a radice vices afficio. Et folidates vos operari certe, sed tamen laborare extra vineam non ignoratio. Ecce vigore foci nulla valetur, ad solitudinem terrae dignus, erg. (vix a diversis) praeclara dulcibus mundum subfructus, & vestis, & cibaria, & amissus. Cum leviter dicam: d. Qui dicit capite meo aquam, & cibis mea soncere la. b. i. ymam? & vixim: Dedicant osuli nostri laetum, & palpebas nostra definiti aqua, dicam cum ideo terram: b. Iher. & requiescam: Quia enim quietem concordie in vestro cor de non macto, & felici- menti laetam fieri: quia cum mei fibram reque esse potest, si ab excito hostiis infideliis vulnus mederi non potest. Etsi in tunc mundo partibus, sordida & viles salu Ecclesia unitate fuerit, sed tamen alios vobis amis vestra diaconiua fu- fuset. Vixim in fidei fatu perdorsi, sed quod amis estis de sua sa- lute prohibiti vobis, quod de vestra obsecratione tulerat, nesci- sum caput brachia mactentibus gaudet, & nesci- que moluisse ego peccatum latet, cum subiectorum vicescum doloribus tangitur: tota namque corporis campage afficitur, si pars eius vel extrema

Lecternar. Quicquid ergo est, quod ab aliis patravit, in se bar- mania chartaceis atrahit, Paulus articulante, qui ait: Et si quid patrum vnum membrum, compatisco ut cetera membra. Ne itaque sumus, qui vestra dolere transfiguramus, & non qui vestrum sa- fumus facimus. Tanto igitur dominus vestris festina debet consolatione succurrere, quanto ex per charitablem cogimus, & vestra finire. Nam etsi differe sanctissimam voluntatem, superna excepitionis voce ceterum, que eximans pastores increpant, dicit: Quod f. frumentum erat, non allegamus, & quod alciscum non redi- scimus, & quod perditum non qualificamus. Si differe voluntate, in- differet intentione, & acceptio, quia per prophetam dominum dicit: g. Numquid regnem est in Galatia, aut medium non est ibi? Quare ergo non est obstat, ut peregrini populi non? Quod enim per regnum, que sicut omnium ignis est, ova & in omnem: tam dominus marmora despatu contingit, nisi caritatis designatum? que & in amore corda sucedunt, & vt S. Ecclesiasticus unitus orna- mento componet, discors domum mittere per pacem in fu- dum licet. Quid per Galatam, que docimus testimonium interpreta- tor, in scriptura sacra altitudinem innumeram sententiarum denotat? Quid per medicis vocabulum, nisi uniusque pre- dictorum quid per non obstat, ut filii cistrariunt, nisi ipsa puto ante Dei oculos nulla monstratur? Regnum ergo in Galatia definitum concurrit, si pro ostendenda veritate, cum tanta affectu scripto- ra facie testimonium, ad secundum vos S. Ecclesiasticus, nequaquam digni- a diuinis carnis exhibitor; & velis auctor medio cunctorum ostendit, si exhibet actione cuncta, tanta sufficientia insipiente vestimenta subiectum, paci operatur. Sed uenit tempus, ut, nra misericordia vestram vobis videntur tangere, ex quo uenit Dio medicina tua, per fidem vestram adhuc, per ea, que ex mem- ria inserviant. Primum tempus adhuc ait: sunt.

Fraternitas vestra sufficiens, sed etiam Chaledonensem syn- edium posse consummari. Sed ait iste a Christiana aere, a Chris- tiana cogitatione, in ipso quippe Nicene, Conuentus polonae, asprima Synodus Ephesina firmata est: & quoniam illam par- alia conculcere volebat illas unitriam scindit, quia per hoc scindit, & disfracta conatur. Cui sufficiens in scripto restituit ex studi predecessor nobis Leonis episcopus, ac Eusebius te- monia adiungit, ut per fratrem Iosaelam Chaledonensem syn- edium indubitate obseruerit monstraret. Quod igitur, ha- tres caritatis, ex parte episcopis summa permisum ordinis conse- quique patrum, ut diversi inter se a discrepantia, ad ea prius epi- stola verbis recurrunt, quies ex multis episcolis predicta videtur. Et validus mirans, ut fraternitas vestra de tanti sunt de- novis, pauca episcopis non paucia semper: cum confiteat quod de causa Chaledonensis Synodi unitaria venerantur & fratres forum nostrum afferio innoverint, & multorum factum con- sensu Eusebium, quasi quadam " se mundo, nra iugis" sit. Sed quia semper discordat in deo tanto fibrum connexione solitumque, ut & procedentia subsequuntur, existant, & subiectum ex- precedentia sufficiuntur: cum enim scimus, quia prolati sunt, multum pandimus si in ista signaque legentes, vel quo tinctur, vel

vnde pendunt, denique cunctum.

A dilectione igitur vestra primam testimoniun sancti prede- cessoris vestri Leonis penitus, quod in eius episcopatu vicia conti- netur, quia ait: De tribus apud Nicenam & apud Chaledonem, de- cimus Dei placuit, despatu, melius antedictum in die triduum, canique dubia vel informa: fuit, que tantum per scriptum S. Johanni ambo leguntur: cui testimoniun ex ea episcopatu a vobis ad- iungunt, quod illic patrum superiori habent, quo dicunt: quia fe- dei fidei, ut recteque dicitur, profecto instrumentum & acci- dendum plenius non recipit. Interclusa autem duobus testimoniis de Eusebii affirmatur, profecti predecessor nobis Leonis item ad Lenonis Principalem scripto vestra verba replicantur qui- bus dicit: Legimus & diuinum inforatos omnes unius vobis moovere, non est pacifici homines, sed rebelli, dicente Apollino li- berum contendere, ad nichil est vobis nisi ad foliacionem ande- rum. Nam si humanis persuasioneis amper discepere & foli- cum, nonquaque deesse potest, qui veritas andare refutare. & eum non sicut ad eum: Non tuas vobis a deo & omnipotenti Dei triumphus reducimus ex parte mortis exaudiens & exaltans. Cum adhuc testimoniun possit pace fidelisq[ue]m. Nobis perim de- biliis complicitis retrostet.

Volumus vero a vobis paucitatem testimoniun, quod in priori eius episcopula, de qua multa iam testimoniun protulit furans,

continetur.

cam, primum, quo dicitur: Quia non patet fala suu; quae
non possilla esse, reverzari. & que sunt definita con-
sider, quod dico ei quae de adiutoriis gratiarum non referre, & ad
misericordia arborum vnuim improbus appetitus mortiferae sapientie
sat credere? Hoc autem fratres dicitioni, que B. Leoniu ad
Lutorem transpserua se posuit, que videlicet ab eo pro confis-
ciacionibus fala, non ex eis pro causa Episcoporum speciales, sed
quae ad Chalcedoniam gessit, preferuntur. Nam quia a
proposito in emata etiomatica dixisse, persaudant est
vocationis fala quid premis: a rectum ad canticum Primi, ut en-
tupimus ipsa: Ceterarum tempore alium religiosum transi-
nem sensu divina & auctoritate depositum perfici rati er
impunita, noluntur Catholicis fala, quod humana genia so-
lo ratiocinio, non legitimatur, in via confessione permaneatur; &
dissipatio, quae de termino mspitiorum variata nascuntur,
adducatur auctoritate, super quam s. iac. Dei explicatur. Abi-
gat: Et tu fratres fratres charismi, in cuius mundi
partem nos et fides fratrum reges non cerneremus: canulans
quicquid de fidei Chalcedoniana Synodo credi avertit. At
pulchritudine transalpina, nisi de rioni agitur, nisl de San-
cto Odoardo qui ipsa fide queritur: a clementatem patrum qua-
fuerit delictum. Namque si tu, m. B. Leo ostendes re-
tulisse, quae per fidem, non debet: quia hec sententia de diversi-
tate fideler: Quia ad pacem vniuersalim Ecclesie, & ad
reconciliationem Catholicarum fratrum in concordia vniuersitatis
veneremur. Quid enim per fidem defensum a clementi, ad confirmationem prout
auctoritas Catholicarum fratrum subvenit, & quia non hoc de reconciliatione
de clementi, sed de fidei Fidei professione dictum indicatur?
Namque nonne & nostra quae stans vtriusque quae sp-
iritus & pugnare possint fratres huiusmodi: dam non nisi ea,
quae Chalcedoniana fides sunt, confirmari. I-
talicus & Americanus Cognit entropolitanae vobis Episcoporum
dictum, de quodam novo auxili corripere, dicit: Vt
solus spesum ad extingendum solam heresim & ad con-
trafectum fidei Catholice fidei Christianissima Principio cō-
greditur, in etiomaticam cum tribus, & tunc: Ita ab-
sumit Concilio synodus, ut fratres in Fidei tantummodo ne-
gotiantur, & disputatione casu, quae erat concorda,
prosul, & clementem fidei, ant deprestante traditores,
intercessione implorat. Quo in his commandando de Chalce-
doniensi habeat pugnare, nisi quod de sola pote gestum fuerit, at
deinde, cum sint syphantes, aut: Et fratres vniuersitatis,
& filii cordis regnante, nos plumper fratres, qui vicem
non recipiunt, sed etiam per approbatorem reformam Sy-
nodi amorem reditum in se sententiam, in sola vocelice
dicitur, quod ipse docet dum est.

Quod ergo in Chalcedonensi Synodo in palestina consa-
mata, contra quas illi caluerunt fidei, presecolario
intercessione, tunc est sursum, quae cum profato
testa de trinitate Aetico presbytero crederat, dicit, nunc
Chalcedonianis Synodi definitionem de Fide, cui etiam deit o
ne fratrum inquit, & quae apostolica sedis formata
ad ecclesias & fratres omnia frumentorum. Qui Chalcedo-
nianis modis definitionem, regulariter etiam de Fide, non
alii, exceptio, quae illi fidei sententia non auctoritate, retrobas-
te (deinde nihil aliud Synodo), nisi Fidei definitione mem-
oratio, quae illi dicitur, nisi quod estet, quae illi fidei sententia
memoratio, & neque in aliis relata, quem tamquam locu-
sum pugnat, ut representetur, ut retor, qui hanc senten-
tiam approbat & sententiam, aut communitatem, aut
misericordiam non est recte, sicut disputatione indicare.
Cave et de la prefato quodammodo private loqueretur, & ro-
gam alij ratione scribens, quod de sola fide gestum fuisset, & reci-
pientibus: vobis, quae & Amatissimum de fidei cunctis
confessio, & cuncta privata negotia, que mutatis in Synodo
deinde mutatis reserget.

Ergo non scripto vestro testimonio ac exemplum de En-
gangelio, quod in aliis Episcopis simul dicunt: Ne quer-
runtur vel apicum posse aut communicare, aut communitate
non, quae ipsa Chalcedoniam dicitur: Chalcedonianis
quod est in aliis Episcopis subiectum fidei, quod vi-
cilius Amatissimum Confessio & frumentorum vobis Episcopis, non da-
bitur, quod est: De Chalcedonensi vobis sancta Synodo dico,

quoniam ipsis querere omnino auctoritate aliqua eorum, que
ab ipsa finita sunt, honorum est infideliam tantummodo Ec-
clesia, & universali Clerici facili. In quo Proclus & cuncti pro-
bant, & se probavit, a etioma: Quando apostolica quidem &
paterna dogmata sicut noli tradiri, in corroborata sunt atque
firmata.

Sic igitur infideliam estominum Apostolica dogmata &
paterna cuncta: qui eante paterna & apostolica dignata
liberata recipiunt, constat prouiduo, quia infidelians non
sunt. Evidenter namque Scriptura in insuperatum Deo auctore
restituit, & si priuata negotia quae illi fidei sunt, cum san-
cto praedecessore nostro Leone praecepit, & definitionem fideli
illius prolatam, propriae cunctam morte, reprobatur. In frac-
tienti autem testimonio multorum similium Episcoporum virtutum ei-
cavator, an scipio et ceteri crenauerunt, ignoramus: neque enim in En-
clis continetur, ut ipsi infra ipsa refuta possetur: Nequenam
lota vnde aut apicum possumus committere aut violare eorum,
que ab ecclie sum & non oblitus definiuntur. At etsi est aliud
non posse communere ea, quae aetate sunt, & non posse inno-
tare, quæstelle & incipitbler sunt decreta. Sed hanc enim
viri doctissimam, quae illi fidei suarum de auctoritate specialibus a
praedecessore nostro Leone & ceteris omnimodo non habet: & idcirco
cautiose, & vident, communi aut vlorari, quæcetera ad ea &
inculpabiler definita sunt, non debent, ne si cuncta conformari
se dicunt, sententia scripti praedecessori in fratre Leone oportet
est: Unde & ille illico subiungit: Ia sapientia semper sunt
sapientia Romani & Sedi Ecclie.

Videlicet hoc quoque exemplum cunctis praedecessoribus nostri Leo-

nius ad * Basilicam Episcopum testimonio in possumus, quo ait: Ob-
secro dilectionem tuam, ut Chalcedonensis Synodi definitionib[us]
in nullo animus relaxeris. Et quod ex diuina sunt infinita ratio-
ne compit, nulla patitur nisi inveniatur error, & utrum: VI
autem postea hoc exhortatio ad omnium fratrum & Cognitio-
rum notitiam præterire, diligenti v[er]o frater fraternatu cura per-
ficiat, quia quod sapientia & ceterum est religio Christiana tur-
batur si quicquam de illis, qui apud Chalcedoniam constituta sunt,
concellatur. Sed utrum h[ab]et de causis quacunquam persona um
scriptum, an de sancta fidei definitione aferat, inquiratur ipse
quid aperiatur dicat, sit enim: Hoc scripta dixerat, quibus aet[us]tio-
rem vestram creditur commendandum, ut sceleris austus sancta
confusa restituta, ut in quoque nostra communis Fides aut
intrepida inveniatur, aut repanda. Quicquid admotionem fer-
randae fidei premis, vobis infidelis synodus voluit, indica-
vit. Si autem in hunc epistole sermonis in antiquis, cum
ex aliis scriptis quo sensu h[ab]et dixerat, requiriatur. Maria-
no namque augusto scripta sua pro eadem Synodo dirigit, ait:
ad gloriam vestram, & ad Confluentopolitanum antisistem
scripta dixerit, qui emendare essent me que de Fide Catholica
in predicta Synodo definita fuerant, approbat. Qui si, un-
d[ic]at & specialiter causa eiusdem Synodi recepta, cum ea se approba-
ret, quod de Catholicâ Fide in predicta Synodo definita sunt, spe-
cialiter afferit? Rosam quo, ne profatio principi scribent: Quia
omnino modo obedientia est postulata v[er]ita & religio im-
voluntari, constitutis Synodalibus, quemlibet de confirmatione
Fidei Catholicae placuerint libens ad te sententiam. Si ergo
confirmationem Fidei Catholicae sibi placuisse cito sententiam
ad te se aferat, in h[ab]et, n[on] quid ut confirmatione Fidei non fiat, con-
stat, quia sententiam non adgit.

LI.

* Defendit
v[er]itatem epi-
stola ista
S. Leonis.

Adhuc autem in eisdem beati Leonii epistola testimonium
scriptio vestra confirmans ac exemplum de Engan-
gelio, quod in aliis Episcopis simul dicunt: Ne quer-
runtur vel apicum posse aut communicare, aut
misericordiam non, quae ipsa Chalcedoniam dicitur: Chalcedonianis
quod est in aliis Episcopis subiectum fidei, quod vi-
cilius Amatissimum Confessio & frumentorum vobis Episcopis, non da-
bitur, quod est: De Chalcedonensi vobis sancta Synodo dico,

LII.

* exprimatur
offenditur.

Pensate queso, fratres ibariorum, si scripta Theodori Propheticia & Evangelica atque Apostolorum adscriptio et confonen-
tia, quae Redemptorem nostrum iniquum afflum Dominum negant: Pensate si illa epistola Propheticia & Evangelica atque Apo-
stolica antiratibus confonere videatur, in qua exhortatione Ecclesia Neophytorum defecit. & defensor Ecclesia Cyrilus accusatur.
Pensate si illa Theodori scripta Propheticia, in Evangelicis at-
que Apostolicis auxiliis et confortant, quae primi contra eisq[ue]m
fides et iusta, ipse postmodum conseruare datur. Extremum quo-
que confessi Leonis: ^{*} Actum prelatorum et legum ponunt,
quo ait: Se paratus fuisse et resum certamen afferi, quoniam
retulato non possum faci. Igitur invenimus: quid de quib[us] in rebus
adfruatur ad eum secundum scriptum sacerdotum, datur: Nihil
apostolicum vnguam posse sentire diversum, nec a me ipsi
decedunt sententiae. Et quid Sandi: Spissas ueritate confessio sum:
quod mecum totum Syndicoprofessione producent profeccie, a-
liqua varietate communem, cum facilis mibi sit, quibuslibet &
suppliciis ab his mundo abservari, quam ab ea, quam generaliter
credibili profectione manari. Si ergo auxiliis et confortationibus
debet, sola est profectio fides: ille retractator seruum est sacrificium,
qui profectio eius fuerit diversum. Nam quid idem B. Leo salutem
in Synodo profectione fidicione ardore custodit, immo-
ritu epistola demonstrat, ex quib[us] pauca breueri perfringimur
et in eis certa facta regula fraternitatis colligunt, quoniam multa sa-
cra sunt.

Hinc enim: quid Martinianum Augu[m]stum scriptio suo alle-
quatur, dicens: Fra[re] ri aucto meo Indiana Episcopo neuerit vestra
clementia de me proprie delegare, ut quicunque illis ad cunctis eis
fidei potuisse probaretur: mes nunc retra[n]s fiducia[m] fugi-
r[em] p[ro]fessari. Hinc ergo, quod Paul. herba Aug[usti] scribens ait: Quod
vera p[ro]p[ter]a Imperator ad annos Episcoporum, qui Chaledonensis
Synodo interfuerunt, vo[lo]ni me scripta dirigere, quibus ea, que
illic de fiduciis regulis sunt definita firmare, libenter implimuntur
est, quod Indiana Episcopo scribens, ait: Quod n[on] r[ati]onem credi-
dit et conscientiam imperator, liberetur impetrare, ut ad amicos fra-
ternes, qui Chaledonensis synodi interfuerunt, se p[ro]p[ter]a dirigere,
quibus placuerint, qui fidelis frater bin[us] s[ed] regi et filii
confonata sunt, dem[on]strarent. Hinc illi quid Paul[us] herba Augu[m]stus
scribens ait: Cara fratre autem meum veneratum vi fratre Indiana Episcopo p[ro]p[ter]a
dignatus, apostolice sedis estimante o[ste]ndit: cum in causa fidei,
et gloriarum p[ro]p[ter]a vestra fratularum, r[ati]onem p[ro]p[ter]a me et eis etiam de-
legarem, et ab ea, que vobis debetur, obseruata non redens, me
pietas vestra p[ro]p[ter]a eum defecit. Cen[trum] an quippe fidem memoran-
te nequaquam eum dicere, nisi quisquid extra fidem age-
re[re] ex studio excludi possit.

Rufius per Epistolam vestram di itar, A Sede apostolica vos
dico, auge ab e[st] r[ati]one finita Ecclesia, cui Deus ancillis praefec-
tus, conformat, ne huius rei, que nobis p[ro]p[ter]a sustinu-
to p[ro]p[ter]a ipsa est, consertere debet, atque haec: operatim
nam ex affectione vestre aliquid tu de ente: quid in causa p[ro]p[ter]a
Sedis apostolica per Virginum Papam & omnes Latina-
rum proximis iugis, p[ro]p[ter]a d[omi]nacionis tuorum Capitalium
fortius restituere. In quibus te uti attendimus, quid est: que
p[ro]p[ter]a vos ad consilium debuit, ac consenserit vestra fratularum. La-
tini quippe homines & ceteri ignari, non lingua[n]m n[on]cognoscen-
t, errorem tardi cognoverunt: & tanto in celum credi debuit,
quanto eis non constant: quod que vestrum agnoscerent certa-
mire non erat: quoniam consensum certum accepit a[et]e[r]na[r]e, et a[et]e[r]na[r]e
fidei est, et sicut p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a, pri[mo] in veritate cognoscere, con-
senserit, et postquam d[omi]num ab eius laborum, & longo tempore
ad imitari usque certitudine habet a fraternitate posset, que
tot labores regente non relinquente, nisi quae vera fidei, agnoscen-
t, fidei. Quod enim d[omi]n[u]s mihi in sc[ri]ptis suis, fratres, quod dei
Salutem omnipotens Deus regnare co[n]su[er]t, sicut p[ro]p[ter]a permisit,
& sic eis sua fidei predicatorum fecit? n[on] sicut, q[ui]o[rum] il-
lam fuerat predicatorum, ostendit et[er]na[r]e, quia via d[omi]norum est Dei
Evangelium, quae & tanta d[omi]natio multa[rum] prae[dict]a ait: ut
d[omi]num audiretis eius, qui ab illis contra fideles gestis reculerent,
repente cum ad fulmen vestrum sine euidentiis atque i[n]firmitatibus
vnde ipse quisque donec p[re]dicacionem suam debere facile ab
fidelibus accipit. Domine d[omi]n[u]s et ait a: Domine t[em]p[er]e nos, quia
egoriam contulimus in carcere, & ad nos per frangentes os, quia
crueliter nos fecisti, & ad nos Galat[ian]i 6:13: Eman[uel] h[ab]e[re] g[ra]ta, in in-

autem conficeret errorum declinasse, suam ei priori contra
Evangelium duritiam revertit, & as immixtione perfidissimarum
mentes retrof[er]e dicunt: audierunt conuersationes meas ali-
quando in Iudea suis, quemlibet supra modum persequebat te le-
gionem Dei & expogebat illam: proficitam in iudeis in super
multo coetaneo nostro generante abundanter conuictu ex-
i[st]i[bi]t paternarum meorum tradidit: cum autem in plausu ei
quem segregauit de viro martriu[m], & vocauit per gratiam
suam, ueritatem Filiu[m] tuum suum in me, ut euangelizarem illam
in Genuis: ostinatio non a: quicunq[ue] carni & fami, nec sanctis
Iosephis, Paulus egregius Doctor, quia in veritate vestre
inde ad conformanda corda audientium in eiusmodi predicatione
veritatem adiuu[er]it uram simplici: ostendens profecto, quia si dem, cu[m]
tempore labore refixerat, postmodum difficile magistratum uti-
ritudinem non erat.

Dicit ergo perpendere vestra dilectione, quia predecessorum no-
strorum in hac causa conuenienter peccato in nos fuit, quanto
prius in contradictionem laboris infundit. Sed hoc in
super fictionem Petri, qui & Paulum superas, vestra fraternitas
ad memoriam reducat. Dic quippe sicut: ne ad fidem Gentes
Ecclesia sine circa, cunctione recipere, dicitur: Non sicut fratrum
Gentium communione subtraxit. Propter anteponit, quia a: C
ontra fratres Antiochianos, in factis Christi, quia reprehendi-
bulo erat; primi in quam venirent quidam ab Iudea cum
Genuis eadet, cum autem venirent, subtrahebat & segregabat, t[em]p[er]e
et i[n]firmitate, qui ex circulo sicut erant, & paulus p[ro]p[ter]a: Et
cum vidisset quod non recte ambularet ad veritatem Euangeli,
et a: xi Petri coram omnibus: Si tu cum Iudeis fu[er]is, Gentilis, &
et Iudea ce[re]bro: quomodo Gentes cogi inducunt[ur] a[et]e[r]na[r]e qui tam
etiam Paulo p[ro]p[ter]am ratione suscep[er]unt, dum quidam con-
ficerunt, quod Gentiles ad Ecclesiam venientes pontem ferre
et circumponere onerarent, dicitur: Cor tenacis D[omi]n[u]s impo-
nentes iugum certioribus discipulorum, quod neque patres nostri
neque portare potuerunt: Non quid fratres dilectionis Petri
Apostolorum primi p[ro]p[ter]a sibi dimicantes debuit ad h[ab]et veritatem
respondere: has que dicit, audire non possum, quia illud anti-
predicatio: Sicut ergo etiam Capitalorum negotio, dicitur con-
veritatem querentes, alius autem in se etate veritatis, dictum est,
excoriato sententia h[ab]et: h[ab]et se in criminis obiecto, que a cau-
sa Ecclesia humiliari in eis auctor et venerabilis: Non enumera-
tur et sententia, sed inconstans sicut in culpa est. Quando er-
go ad cognoscendum recti, in ente[re]nis communis permanet,
quid obicit, sicut antea sicut deinceps etiam permanet: De
ipso quoque ancillis omnibus Deo servantes, affectuose cognos-
mus, quia dum in confusionem n[on]mactem, sicut sententiam muta-
neque enim m[od]estus si p[ro]p[ter]a accepterit, com[par]e[re] de eo, quoniam
ipso t[em]p[er]e et p[ro]p[ter]a: dieb[us] ei et: Penitentia p[ro]p[ter]a in venia
regem in Israe[li]. Hoc quippe se fidelium sententia p[ro]p[ter]a, quod
cum eis quasi approbando p[ro]p[ter]at: nead p[ro]p[ter]entiam quod
impunitus dolor accipit: sed tamen p[ro]p[ter]a se insinuat, quod
non narrato sojourni, ca[usa] quidam duxit de illa, verba, per-
mutata.

In h[ab]it aciem refutacionis, que ex epistola Leonis p[ro]p[ter]a
nostris p[ro]p[ter]a, p[ro]p[ter]a fidelium sententia: Doctrina vestre certe
est per beatum Leonem, fidelis sicut ei, fidei p[ro]p[ter]a, redemptio
convenit et p[ro]p[ter]a sententia mortuorum ad hominem damnationem
in illis sententia p[ro]p[ter]a, & ramen nulla eius refutatio scholasticis
sunt, quibus hanc sententiam firmescit. Ieronimus quid a[et]e[r]na[r]e
subsona iuste, retrahit sententia fidei siue prohibet, non autem
damnari in fidei mortuorum contra sententia: Se neque hoc beatum
Leonium p[ro]p[ter]a sententia quedam l[et]o dicitur memori-
mus: Quia autem iuste, quid in nullo fidei sententia l[et]o
beat: Augustinus p[ro]p[ter]a contradicit: Ipse namque ad vnu-
facium Celsitum sacerdotem, ait: Sive sententia, quae ab evocatilis
sunt Celsianus, & nobis possunt aliquando sententia: ipam
tam mortuum anachoreticorum. Sed ramen Celsian
Christi, quae non sit fidei sententia, sicut sententia fidei
christianis corroborat, propter quendam boniorem relinqutu[m]
non deservit. Ecce neque h[ab]et p[ro]p[ter]a & sententia Ecclesia p[ro]p[ter]a
h[ab]et: fidelium sententia, & si qua p[ro]p[ter]a adprobandas, cum quis
publice difenderet Celsianum, se etiam post mortem anach-
oreticorum abegat, quia videlicet tunc viuenter vero con-
sulat, cum culpis sive perpetrata nec morte interveniente
lasciat. Si vero hoc faciendum, circu[m] p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a

huiusmodi facit ut quod sibi retinuum. Theodorum quippe
mortuum facta simus ut prima Ephesia damnata sit: Nam cum
ad eum de pula dilatatur ab illo Symbolum in eadem Synodo sa-
crae praeclarum adiudicatum a sancto Patrio cum audiore dama-
num est. Et quidam episcopi Patris in eadem Synodo resuisti et
ad Domum suam respicentes post quod a Theodoro damnata
erat. Quod amissum us delictis diuimus & cunctis mortua-
tis animis, & in spiritu conseruare quod nichil prohibe-
re. sed in die & quo nos loquimur Eusebius Theodori ex li-
teris huiusmodi explicet.

Et IESU DOMINO At Deum nostrum, qui post mortem
nuestram quia misericordia, post mortem iudeorum post
spiritus huiusmodi damnatus: neque enim nostra filii patitur,
ne quod in deploramus. Redemptori nostro Iesu Christi extitit, a vo
de spiritu deplorans. Iste quippe contra Apollinarium in le-
titeris lauguavit: Quis noster ipius tu, et super omnes ma-
ximorum denuntiam regnum, illam quia ex Virgine natus es, et
Dominus ex te ex Deo non obstantem Patrem existimari di-
ctio, et forte falso spiritus illius creationem impetrare non au-
tit. Sed qui Deus est, & ex Deo, & consubstantialis Patri,
quidam quies Virgo natus erat. Omnis autem, & qui per spi-
ritum suum, & cunctis diuisum spiritus plasmatus est: &
confundit in indebet accipi ventre, invata forsan, qui
non tam plasmatus est, & ut templum Dei est, accepit non
tempore existivit, ut nobis Dominus de Virginem natum esse. &
postea. Ne secundum illam vocem pronosticandam est omnino
ex ergo nam Dominum esse, & ex Deo confabat idem An-
tonius & postea: Si igitur cum carne natus es dicunt,
quod autem natus es, Deus & ex Deo, & consubstantialis Pa-
tris, mecum & hoc eam dicere: quod si non hoc caro es,
quoniam Deus, nec ex Deo, nec ex consubstantiali Patri, sed
ex membris, & consubstantialis ei, natus enim est, non id
quoniam enim Virgo Deus, & ex Deo & consubstantialis
viri, & post partu. Non Deus Verbum ex Maria natum
est, etiam autem ex Deo Maria, qui ex semine eius Deum: non De-
us vel ex membris natus est: & iterum: Quod enim dictum
est, docebat spiritus, aperte hoc significans: quod ab eo regebat
et docebat voluntatem propositorum confortabat: ad eos ad
hunc, quoniam patet, ad clausum, alio cogitatione rorabat,
etiam tam certum sufficiat, sciat & beatus Paulus doceat:
2. Quoniamque enim spiritus Dei agnoscens, hi sunt filii Dei. — I-

lli. Deinde igitur uoluimus omnium sapientissimi, si pro sensu Do-
minus igitur Christus quicquid secundum carnem, dominum factus es-
se, sicut dicit: quod sancti Spiritus cooperacione ad hanc Christi
secundum hanc enim Virginem dimitur spiritus in aliis
et aliis quicquid: spiritus autem indigebat ad vincendum
et dominum, spiritus in aliis ad operandum in aliis, spiritus in
aliis, et doceretur ei, quod docebat praecepta, spiritus indige-
bat, et monitores apparetur. Et post paula, ac fidicetas le-
tis: Igo quidam, quem reddit, nihil quidam facere possum se-
cundum mentem suam, cum domino fini operis autem quia
me magis patet omnia facit. Quoniam enim ego in parte,
& parte in me, Deus autem Verbum virginem Deum me est,
utramque quod & parte cum ipso in me manet, & opera facit,
& non ex mortuorum de Christo huc existimari, cum evidenter ip-
peditate omnino dicit: b. Qui dixit me, meum verbum
obserue, & pater dilexit eum, & ad eum venient, & quoniam
non credimus: ac enim, & iterum: Scibebat fabritius, ut no-
tus quando faciebatur pietatem patet utrum laboran-
tibus infirmis & sic ad effectum suum voluntatem edoceret:
& inserviatur inde, & immaculata gloriabatur sueropar-
tus, interclusa meliorum, sueretiam paulatim ad meliora
proficiens. Et post paucum tempore Theodori ex omnibus fe-
derationibus dicit ad Thomam: c. Infer digitum tuum huc, &
te inueniam, & porrige manum tuam, & missis in latus
mox, & nesciis dixeritis, & i fidei. Quoniam dicit, non cre-
do, et tali omniu[m] insufficiens ad credendum patet: hec enim
dicit non me letat: tangemus, & capi experimentum, &
dico, redere, & non diffidere. Thomas quidam cum sic credidit,
Dominum meum, & Deum meum dicit, non solum ipsum Dominum
& Deum dicimus, et non refutamus, scientia de celo, & Do-
minus et non requiremus, sed quapropter miraculos alios Do-
minus in lauda.

Eiusdem Theodori ex commentario, quod est in aliis apolo-
gum libro primo. Ille autem dixit, oportere pacemontiam apre-
tos pro Christo iniquitate & agnoscentes Salvatorem & Domi-
nam, & omnium autorem bonorum Iesum Christum, quoniam
per istam peruenit & assumptus est in anima nostra, in spiritu
quidem fidem suscipere & eum discipulos fieri, ante omnia ad ba-
ptisma accedentes, quod & ipse ita dicit natus, reformationem
quidem habens inspiratione futurom, nomes antea celebran-
dum Patrem & Filii & sancti Spiritus: Hoc enim, quod est: Ut ba-
ptizetur vnoq[ue] in nomine Iesu Christi, ut invocationem,
qua in nomine Patris & Filii & sancti Spiritus est, relinquentes,
Iesum Christum in baptismate ducunt. Sed qualiter hoc, e
quod in Moyse baptizati sunt in nube & in mari & locis quia
sub nube & in mari Angylorum separati sunt, liberari, cum
seruitute, ut Moyse leges attendent, tale est. Ut baptizetur
quisque in nomine Iesu Christi: ut cum ad opem accedens
tangat Salvatorem, & omnium bonorum auctorem, & do-
ctorum veritatis, ab ipso vero & auctore bonorum & doctrine veri-
tatis vacantes: Sicut primus hominibus quoniamque sed etiam
sequentibus constitutus est ab ipso dignatus inuenire veritatem, ut
Platonici, & Epicurei, & Manichei & Marcionistae & quidem
tales dicuntur. Ecce enim modo & nos nominari Christianos,
indicantur & ostenduntur.

Eiusdem Theodori in libro de Incarnatione: Plus inquietu-
bat Dominus, & certamen maius habebat ad anima passio-
nis, quam corporis: & meliori anno ibid uerberat, mediante
Deitate ad perfectionem. Vnde & Dominus ad hanc maxi-
mam uirtutem uictus certamen. Item eloquim in libro contra
Syncretistas vel Apollinaristas: Sed si caro erat, inquit, Crucifix,
quomodo sol radiis arietie, tenebra occupauerint te ram o-
mnium & terrarum, & petra scilicet sunt, & mortis statu ex-
ercent? Quid igitur dicunt & de tenebris Aegypti facta temporis
bui Moysi non per tres horas, sed per tri dies? Quid autem propter
alia per Moysen facta mirabilia? & que per Iesum Nauis, qui fo-
lum flave fecit, qui sol temporibus Enchies Regia & contra natu-
ram retrouit? Et de El scilicet qui, qua mortuum suum faci-
taverunt?

Eiusdem ex libro de Incarnatione: Manifestum au-
tem est, quod uita carnis: per eam enim cellula natura &
nampier sonum secundum uiratatem efficerent. Sunt enim de
vito & muliere doctor, quod iam non fuit duo, sed una ca-
ro: dicamus & nos rationabiliter secundum uiratatem ratio-
nem, quod non sunt due persona, sed una, scilicet natura discre-
ta, & possunt: Quoniam igitur homo & Deus unus per uir-
atatem efficerit qui transfiguratur, & qui transfiguratur, quod salutificatur,
& qui salutificatur, qui ante facula est, & qui ex Maria appa-
ruit.

Eiusdem ex interpretatione symboli trecentorum decem &
octo Patrum: Sed Christum quidem secundum assumptionem ser-
uus formam: eam autem, qui cum assumpti, super omnia nomi-
nat Dominum: intus ramen hoc secundum conuictum in eum,
ut per significationem nominis, naturarum manifestam di-
uisiōnem faciat. Nemo igitur, neque qui secundum car-
nem ex Iudeo est, dicat Dominum: nec iterum Dominum, qui
est super omnia secundum carnem ex Iudeo: Iesum enim di-
cit a Nazareto, quem uincit Deus spiritu seruo & uiratute:
qui autem de spiritu in uinculo est, omni modo aliquod male assumptus: Qui autem faciunt dicat, de spiritu aliquod assumptus de
unam naturam & herum. Ceteri quidem & p[ro]p[ri]etatem Dei
se non secundum diuinitatem dicent naturitatem, sed secun-
dum quod domus Dei erat, per quod filius Dei per voluntatem
domestici Domini constitutus homines interim vocabatur.

Hec de innumeris patet prestatim, ut quae per sonum an-
gustum, quam uniuersum barathrum intus lateret, monstrare-
tur. Ecce quae p[ro]p[ri]etatem decem milia librorum Theodori scri-
psisse probatur. Pensate, quo[rum] si non tanto severa tormenta
promeruit, quanto pluriora confixisse? Sed has illas dictas, quae
prolatas sunt, virum eius sine forage debilitatur. Patrum si pla-
ceret scripta protegant, ita apud vos libri eis, quos de perfidia il-
luc teles didicimus, deducti in operi testibus affirmemus. Ar-
menie quippe Episcopi Petrus Constantiopolitanus viru Episcopi
politicis contra Theodorum porrigit, dicens: Fuit autem a-
liquis peccato homo, magis autem fera, dominu[m] habens formam

diaboliscam, mense nomine Theodori, qui schismatis & nomen Episcopi habuit, in angulo & ignobilis loco orbis terrarum latitans, in Mesopotamia Cilicia scindula vel oppido, vere quidem principalis a Paulo Samoatenae descendens, lice Phoenicis & cetera heresiaribz in libro de incarnatione Domini nostri Iesu Christi in toto suo proposito ipsi verbo inveniatur vnde. Et si quid per me, iste per machinationem & audaciam & erroris diaboli valerat homines aucta sua fuit soluta lingua venient, quod sub lingua syria est, desperare. Et interim quidem reinebatur suo Latrone, tamen postquam eorum, qui a magno Deo & Salvatore nostro & accepentes Iesu Christi calice super colubras, scorpions & omnes virtutes inimici. Dno autem sancti Apostoli, & qui consequenter ab hi suscepserunt Martyres & Confessores & Episcopos, & exterio Sanctorum. Inueni autem, nescio quomodo, tempore copiæ pere, & extra finis suis fulvis angereis, & imparochiis adiutum non pertinente tem, tanquam eruditus sermone, & in doctrinia Syriae Ecclesia alloquens, sic dicit: Homo Iesu, quid est tuus? quid memor es me? Apud postulatum autem de Iesu dictum fratibus, dixit: Dum enim qui paulo minus ab angelis misericordie est, ridentur, inquit Iesu. Quid ergo homo Iesu, sic ille omnino hominibus, nullamque habens & fierientiam ad hominem eiusdem gentis, præter ea, que gravata sunt.

Quibus Preciosis Constantinopolitanae vrbis Episcopos scribentes ait: Fugiamus turbulentis & censori fallacievitis se pta Dei impugnantes, & costrigentes dñm inuidam Trinitatem, Eunomio andantem circumciduntem scientiam incomprehensibilem naturam, Macedonij rebibus separantem & distante inseparabiliter procedentem Spiritum, & nam uam islam blasphemiam, introductentes: nam illi quidem cum filium negant, fraudulis ramo radicam: ipsi vero eum, qui illi negantes, alterum introducent; detrabentes suorum natum.

Rerum de huic errore Iohannes quoque Antiochenus Eccl. episcopus ait: Multo autem tempore & infatuanti Theodori, transiit vnde ut Neitorio, quid Christi Filium Dei vnde, qui da sancta Virgine Mariana est, non est, qui ex Patre natura est Deus Verbum confabulatione Genuit, sed homo prædictus sua voluntate et DEO Verbo operari non fecit.

Cyrillus ad hoc errorum contra Theodori, & ceterorum Antiochenorum, & dissimilatorum & aduersarii, Translantes autem ad Theodori codicem de incarnatione factos, in quibus multo priores noscitur blasphemias posse sunt: pater enim fuit Nestorius perfidus, qui & illius mala locutus, impius & in his fallax illa.

Rerum de erroris illius idem Cyrillus Alexandrinae vrbis Episcopus ad sacrum Melitense vrbis Episcopum dicens, ait: Non oportebat latere facilius vestram, aut forsan cognoscere, quod omnes Orientales religiosissimum in Anno, hunc annum conueniunt, cum transfiguratus Thomam dominum meum familiissimum Proclitus ignoramus pium intellēti, & rectorum dogmatum: Erat enim ei ratio multa & longa de dispensatione Dominae nostri Iesu Christi. Supposito vero capitulo quedam collecta est Theodori codicibus, quæ conformatem Theodori perspicie intellectum habent, & adhortant eos etiam illa anathematizare.

Rerum de errore illius Edesse Ecclesia Antiocheni ad beatum Cyrrilum scribentes, ait: Jam vero quidam virutatem secundum subfletum suum modis abdicant. Morbus enim aliqui sublatens intercedit Orienti impudente, ab illo modo vulnera defensione Ecclesie corpus apud aliquos quasi sanctorum: & superius excellentes eruditione latenter.

Monsanus Episcopus enim quidam provincia Cilicie: Theodori vir ver simili deus, & potens fauoris, aut quidam supra tristitiam de Ecclesiæ statu ad ceteros ad populi placentiam: alii autem Laconum scripto ponunt, qui in principio quo-

rendam eius cofatum anatomem circumdebat inservientem non manifestare. alijs scripta iste primus exposuit: non esse vere Dei Genitricem factam Vrginem, tamquam Deo Verbo non sufficiens secundum nos nativitatem, & post partum. Nec enim dicitur secundum sicut stantiam, vel secundum suorum ianum esse Deo Verbo hominem, sed hinc voluntate: quem tamquam divina natura non sufficiens alterum modum virutatem proper non circumscrivit. Iste dicit Dominum nostrum IESVM CHRISTVM non eportaverat fuit Dominus, sed relationis Dei honorari fuit imaginem quamdam, magis autem manifestum secundum eis dicitur, fuit infra aliquid relatione agnitus de domino. Iste & sacerdotem Domini praemunierat nihil omnino predesti, dicit sacerdotem Domini vocem Quod Demus erat, sed forsan sicut est in domino ad fiduciam Eccl. XXL

Rerum de errore illius Hesychius Hierosolymitanus predictus Eccl. & historie scriptor, ait: ita Phoenicis, in milie & alia ecclesiæ fecerunt: Theodori quidam præcipue iniuriam eti, malitia in quod loquuntur, & in lingua paroxysmum, & ipsi temporibus instabilitate voluntate, qui hunc & illius meliori fortiori: ceteris enim amicis bene a prima cruce connumerantur, & eis conuersi politius, ad scelerosi libidines sententia, quem delectabatur, in omnibus autem dñs unitatis. Et beato vir Joannes Constantinopolitanus Episcopus scriptor epistolam, qua usque adhuc in codicibus legimus, & aperte ad meliorem patrem, iam cum transire prehensuit, & uerum emendatissimum in literis esse crevit. Et Antonius relatis, in Tharon transmigravit. In ea Episcoporum, nondum Dei transmigrationis impactat illius predicationem fieri. Propterea autem eius die delictio ex Iudeo vaniloquio impensis codicis in Propheta Iohannem conscripta, omnes de Domine predestinatione abnegantes: ipsius vero periculum, contraria, contra eis dicit, non ex voluntate, sed compulsa omnibus terroris: & codicem ipsum delere permissus, lacreres congnatus inde auctoritate vocavit. & post pauca: CHRISTUM tunc IESVM generis nobis Salvatorem & Dominum (cum splendore paterna glorie & imaginis) Iohannem Paulum & Iohannem, & recum omnia dicens verbo mea uenit, qui participat in omnibus nostris scilicet peccatorum, & ad dixerat paternæ blasphemati confitit, de quo Colossenses scriptor epistolam dicit, quia est omnia creatura mea, qui sunt in celo, & in terra, & sub terra, & in uisa, & in uisua, & quod per eum in eis creati sunt omnia) hanc carnarium Verbum, sicut Evangelicus videlicet doctrinam, ut hominem per eum pronunciat & pauperum per eum crescam, Deo Verbo scripti statim in omnibus. Et hoc in mystica oratione.

Contra errores eiusdem Theodori, pia recordationis T. cordis suis & Valentinius legem promulgantes, inquit autem: Delicata nobis reveratq[ue]nam p[ro]pria doctrina redemptio, & tunc, quatenus sunt contra Dominum imp[er]o, conseruare debite condemnatione iudicare, & nonnullis deinceps uocari operari excommunicari, & in talis vocabulo permanere in eternum: quatenus nos uoluerimus, & postmodum permiscentem contemplari. Inter die Irinae Theodori & Nestorii imperiorum & periferiorum p[ro]pria alominanda esse, finaliter autem & omnes, qui sequentem eorum, & consentientem concordem p[ro]pria, in istis ipsorum etiam nominatio merci, & confusione uicis, ut non Christiani, sicut Nestoriani nonnomini, sed non nominantur Christiani, ex ipsorum uocantur deinde uocabili, uocantur a Christianis proposito, & alteratricita & inuidia in sua Fide. & post pauca: Sicut praeceperint presentem a[cc]uram familiarem, & Theodori & Nestorii a[cc]uram, & aliorum oculos innotescit, post glaciis ultimam annua eius ostentatio p[ro]pria addicatur. Rerum contra errores illius p[ro]pria recordationis Theodori & Valentinius legem promulgantes, inquit autem: Deinde habent, aut legat, aut scribat, aut proferat libellorum, seu librum idolorum, vel codex omnia inuicem, vel ipsius Nestorii vel alterius, & maxime Nestorii ad ceteros Christianos conscriptos, aut Theodori: sed vniuersaliter quae habent tales seddices publice illos preferant, & in confessio omnium quis irat.

Et si adhuc fortasse post tot prolatas patrum contra illud

conuersus regis & auctoritate ad dicitur. Theodoretus liberis legat, in quibus dicit contra Cyrilum alexandrinum vix Amphilochium eum admodum deridit, per se auctoritate dicunt: Interpretationem Cyrillicam auctoritatem eilam plam, & arguit hec verba diuinis Theodoreti. Considerantur igitur quae ob hinc de qua siue ipsius & moratur, quae resaginatio dogmatis ei eius memoriam & voluntati facere. Sed quod quendam non dictum est de omni homine, in scripturam demonstrari est: quod autem de uno quodlibet ex his certum est. Deinde ut, utique est iustificatio blasphemorum has eis quod patet? Et tamen blasphemorum illorum cognitis, eundem sententiam iste, quae negat? Dicimus ergo primis de Theodorei damnatione capitulo, nam ad dictum Theodoreti multaque transversio, cum tota serie si auctoriter affirmari, sancti Chalcedonii Synodo quam sit auctoriter affirmatur. In Gesu namque ratione syndi & fortissimi Leonis Cyrilis predictiorum: in episcopatu vero illa Theodoreti Cyrilius in apostolica dogma confirmatione remolare: scriptum quippe in episcopatu: Cyrilus autem sicutus Nostrorum patrum deponit Episcopatu Theodoreti multaque ratione in Gesu Neofitos, ut Redemptori nostri obsequijs nuncare Lammarum ostendit, verbo vero episcopatu datus etiam misericordia ostendit. Sic quippe in eis dicitur: Ante paucum usus deinde admodum et reverendissimum ac sanctissimum Archibishopum. Neferamus ex Episcopatu deponitorem indebet & impetrare non fidei. In Gesu Synodo Dei & Domini nostri una proxima causa nostra ex Cyrilico confessus ostenditur: in verbis episcopatu enim nunciam tradere dicitur, atq; ab hoc sensu correpti et reprobati sunt. In Gesu Synodo autem beatus am Nestorius propter eum dicitur: in verbo vero episcopatu etiam post deponitorem suum profilo cuiusdam fuerunt ad evitatem suu eretur in episcopatu. Quippe illa scriptum est: Nesciimus autem quis in eis erat sed cunctata, & ignoramus qui in eis sunt, nesciimus illi reuerentiam nostram. In Gesu ac definitione secundum eum tunc est IESVS CHRISTVS dicitur: ac tunc dominus Theodoretus Neofitos Deus tacebat. Et in Gesu Synodum Theodorus veritatem dolar dicitur: in verbis vero episcopatu, cum blasphemum super protulisset, veritatem dicitur: quae nesciunt, qui nesciunt, per te dicitur, id est, quae de rebus quodam protulit. Quippe igitur, qui episcopatu, quae libet esse ostendit, quae sit de Synodo, nesciunt: quid aliud, quae sibi de Synodo debetur conatur? Si enim sicut uerbi de uita, in uita precordis forma nosce & proficiens facta est, quia in uita nostra uita pectoris forma nosce & proficiens facta est.

Sed ut tammodo sancti Chalcedonensem Synodum sententiam, & auctoritatem hunc episcopatu reprobat? Quae ratione? ut credatur, etiam tota sancta Episcopatu Synodi de rebus tenetur auctoritate? Haec quippe sit, quod in ea Cyrilico remonstratio agatur, reprobus videlicet excusat. Quid ergo illa de rebus certum dicitur, ut ipse veritas sacerdotiorum videntur et prohibeatur? Sed qui hoc dicere quia hoc consentaneum audire? Reprobus ergo tua episcopatu mentitur, ne utique sancta Synodus tanta scelitudo crimen sufficiat, vel haec iudicamentum tenetur, ne poliquum sancta prima episcopatu Synodus quasi veniale arguitur; Chalcedonensis (quod est) culpa variata notetur: quia ut in verbo suo sententia sceleris claret, necesse est, ut refra fraternitatem in completa cognoscatur. Omnes namque nouissimis, quod exinde unquam canentes, nisi per alii depositiones Fidei, non posset Synodalem esse habeantur, ut seruato nomine eum prae Synodum ad fidem corda adserat, tunc per regulas canonum maris Ecclesie aliquaque compamat. Vigilanti ergo curate, que ex dicta illius Actione sancte Fidei professio compamat: maxima in scriptura ad institutionem tam placitum regula canonum figuratur. Vt eteriorum vero Actuum uisit de causa Fidei, sed sola negatio priuata versatur, quidcumque iurisperiti illa esse ambigunt: circa no-

bis fuit ex prelatis multis hoc codicibus demonstrare. Nos tandem, hoc de re nunquam dubitari posse creamus, quia & eadem series saepe insinuat, ut credi alter contradicit.

LXXV.

Primum quidem quia (scilicet dictum est) dum definita Fidelis regula in Actione sexta ostenditur, utrige causae indicat, ut in Actione habentia canonum forma sequatur. Secundum vero est, quia & in Actione sexta terminum iam canonum norma prædicta, dum ille a Principe venerabilissimo Episcopo dicitur: Aliqua sunt capitula, quae ad honorem vestre reuelebunt vobis referuntur, inserviant exiguntur, has a nobis regulariter per singula Synodum firmant & catena. Prædicatione itaque sexta actionis ostenditur, quia inter confutacionem canonum non in scriptura continentur. Quid enim seperat, quod per se Fidei professionem, sicut, nisi vi querendum fiducia actiones inlatae facta Synodis possit regulariter indicare? quamvis si soliter affirmari canonum regulas positiones sicut poteris in scriptura, sed intertextis sexta actione terminum. Nam cum in eisdem Constitutionibus sanctis, non dies, non temporum pontus, non quod considerent, describantur: prout dulio cum non confiteat exordio capta sunt, quis presentes ad finem submixta sunt, demonstratur; quia vero in Actione sexta Fidei causa perfectur, ipsa Episcopatu omnium generali subscriptione declaratur. Nam qui post subscriptam sententiam, candela, que de Fide agenda fuerant, finita reficiunt sunt. Unde & in canis post subscriptionem modo tantummodo verba loquuntur, acqueas, que determinante dixerant, nulla suppedita subscriptione servantur. Quare etenim hanc Episcopatu in Actione sexta omnia, que de Fide agenda fuerant, cognoscuntur: ut, sicut illuc scriptum est, clamarent: Supplicantes amittit nos, per imperatorum amittere? quodque non pro Fide, sed pro glorificatione dei decenter fuit, ut ne ipsa illa reffensione monstratur, cum exacte: Sacratissimum & preciosissimum dominum nostrum Marcius Augustus ad sanctam Synodum dixit: Laboravi multo scripturam sacrae prophetie: iustitiae autem meae quatuor die adhuc, & presentem magnificissimum indiculum nostrum, significare quiesco ut in monte, competens adepti solatum. Quisigit ad singula grecorum uillent motu retentis fonte, luci quae nequaquam via in Actione sexta terminum pro Fidei causa reficiuntur.

LXXVI.

Sed cur de his extensa ratione agimus, quia uita predecessoris nostri beati Leonis auctoritate fauatur? Scripturam, sicut multa posteris episcoporum cum attestatione documenta, Gesu multipliciter confirmans specialium reprobando, auctoritatem Synodi in sola fidis definitione constituerat. Hinc est enim, quod per se Synodo, candela nobis suspicionem nebulae tergit, aperte ad Maximum antiochenam sedis antistitem seruio, dicens: Si quid sente ad hunc fratribus, quos ad sanctam Synodum vice mea misi, prater id, quod ad cansum fides pertinet, gesum esse per ludum: nullus est penitus firmatus: quia ad hoc tantum fuit ab apostolica Sede directe, ut excusis barefatu, Catholicos ejus Fidei defensores: quicquid enim ad examen Episcopale defensio, prius aliquam dignitudinem habere rationem. Sed solent nominaliter dicere, hoc enim pro Anatolii Constantinopolitana. Probi Episcopi prefractione dixisse: qui & regias, &c, que munus proclitum episcopale verba confundant, suppositi primum fides ejus, namque cum predictio Constantinopolitana verba Episcoporum nonnumquam conatur arripere, constat illuc Legatos Sedi apostolicam cum summa auctoritate libertate refutasse. Quod & fidelium in Synodo legitur, & eiusdem Synodi ad maiorum predecessorum nostrum episcopalem approbatum, a fidelio autem eodem predecessore nostro ad Maximum, sunt predictissimum, namque scriptum. Si quid sente ab his fratribus, quae ad sanctam Synodum vice mea misi, prater id, quod ad cansum fides pertinet, gesum esse per ludum, nullus erat penitus firmatus: quia ad hoc tantum fuit ab apostolica Sede directe, ut excusis barefatu, Catholicos ejus Fidei defensores. Si ergo de Anatolii causa loquuntur, hoc, quod a vicario sui ultum in Synodo fuerat, redargunt: numerum quia contradixerant, reprehendunt.

LXXVII.

Et quia haec vel statim sentiat? dum constet, quod haec de re beatus Leo Anatolii conquerens multa in viciniorum factum, quia contradixerant, laude referat: uiam episcopale

nunc idcirco verbana non possumus, ne volumen hoc invenire a te extendamus: cum vero & subfigatur. Quicquid enim propter officiales causas syrodamum & ceteris ad ex manu episcopale defensio potest aliquam dignitatem habere rationem: aperte nobis laetitia trahitur, ut quicquid illi extra facta & causa de personis gentium est, retrocedat. Specia l'uppe syrodamum. Concessum causa illi fidei, quicquid ergo prater, sicut agitur, Lenodente, ostendatur, quamlibet obstat, siad indicium removatur. Quia vero & apud eisdem Episcopos qui in Chalcedoniam reseruntur, in veneracione synodus nostra ipsius alibi definitio nem sua: per hos agere ostenduntur: quod plarior Graci anti quae continet synodus nonnulli in sex actionibus subsumunt canonibus demonstrantur, et omnia cetera, que privato studio fuerant morta, non habeant. Unde & Encyclopaedica ita refutatur. Nam Leonis Anglorum Episcopi Catechesis Cappadocie scribens ait: Sic se habentibus refra pietatis significio, quia et quidem, non particulariter examinata sunt: & que gesta a sancto Episcopo in Chalcedonensi concilio ac collecta sunt: neque enim a sancte memoria rure Episcopo Thalassio, qui interfuit antea Concilio, has delata infraferat. Attestante ergo Alipio Episcopo predecessorum, quod non aliquis est alatus amplius ex his, que gesta resuntur, sed tantummodo definitum expostum ab illo in illi Concilio hanc dictam incepit. Attestanter Alipio Episcopo perducetur, quia praeceps canem fidei mobilis de Syria in veneracione Thalassio tenet: qui illi & praeceps canem fidei Episcopo negavit prius interfuit. Si igitur Alixone facta profectio fides consummatur, moxque canonum regulae positio si beatus Leo negavit, quia illie priuate mota sunt, contra dictum hoc, quae vira fidem gentium est, nec uero dicitur Thalassio tenens: cur nos hereticos episcopos tractasse reprehendimus, quibus in contradictione nisi precedentibus auditorum rebatur? Et quoniam ad eadem episcopalia alienum est liba respondere, quoniam qua approbat sit, aut disapprobat, aut nullatenus demotestur: licenter tamen vniuersitate eam reprehendunt, etiam Episcopi in eodem Concilio residentes: fuisse illi subcripsiens approbauerunt: quia postquam beatus Leone forte, ius retrahendo & diuidicando concedens, etiam si quae esse poterunt, qui interfuerant, in priuatu negotiis auctoritas vacatur.

LXXXVIII.

Dico usque secundo capitulo, tertium superest: quod tandem in breui atque constringi, quanto Theodosius omnium christiana damnatio, sed sola, que contra duodecim Cyrilli capitula, sola, que contra rectam fidei aliquando scripti memoratur, que tandem & ipse damnatio cognoscitur, qui in sancta Chalcedonensi Synodo vera confessio invenitur. Nam quoniam postterrena recte sapit, & ea, que prius scripta erat, & ea, quia Chalcedonensi Synodo ab illo sunt gesta, manifestantur. Iste namque Nestorius scribens agit: In his, que etiam in veneracione misere atque inique prolate sunt, nec si nihil quis ritramque monitione abscederet, patro preberet consensum. Emorio queque Nestori Episcopos scribens ait: Damnationem venerandi fidelium Episcopi Nestori que fida docuit, non debemus preberet consensum. Ad Alexandrum quoque Hieropolitanum Episcopum scribens ait: Et ante nos fuisse fidelium contra mei vererabili & sanctissimi Episcopi Nestori fuerit digna damnatio, nec ego, cum his, qui faciunt, conmunicabo. Ad Alexandrum vero Syriae Palestinae Presulum scribens ait: Existimo pro omnibus maxime satisfactum esse dominino meo sanctissimo ac venerando Ioanni Episcopo, quod nullatenus acquiescam in damnatione domini mei familiari & venerando Nestori Episcopi preberet consensum, quia in Tharsio & in Episcopo sancta est.

LXXXIX.

Qui postmodum tamen eius resistentium certamine sancto Chalcedonensi Concilio admisit, aperie anathema in Nestorium protulit: scilicet Orthodoxum ipso barico reprobatu monstrauit. Duidum namque sancta Ecclesia diversa sentiens, & contra beati Cyrilli duodecim capitula scribens ait: Sanctam Virginem Theotocam recusat, non quod Deum paterne surauit, sed quod hominem edidit coniunctionem Deo, quem ipse formauit, & post paxit: Si naturalis coniunctio facta est forma Dei & forma seruit, & innaturae legi necessitatibus legi seruit. Et resum, nomine communicationis vienter, ut vnum quidem fictione adorauit, & eam, qui assumpti, & cum, qui affumpsi est: diffringunt tamen cognoscere narrarorum. Theodosius autem dicens portaret vel Dominum induitum hominem Christum, ut in maius sancta partibus dulcium sit, nostre caelum, & j'oll' alia: Confidate, inquit Apollonius a. Porphyrius confessionis tripla IESVM fiducient, qui fecit illum, scilicet & Moyes in omnem domum suam. Fidelium autem eum qui esse dixerit recta sentire: increasare & cum patre coeternum, & ad dam, venire: sed eum, qui est ex lectione Daniel, qui liber ab omni peccato Pontificis nostri fuit, & victimam ipse pra' nobis obtulit. Deinde in se circa Dei Verbum adorandum fuit inseparabilemque consuetudinem. Es in sum, ut etiam quae fideles ad Diuinae etiam per mentem crevise, in eadem opere sollemni dixerunt: Ait angelus in Virgini: Spiritus sanctus superuenit in te, & virtus Alijpnii obscurans dicitur tibi: Ideoque deum tuum, vocabitis filium. Deinde fidelis huius est: quoniam illa humilitas discunt: Exit, inquit magnum, non dixit, & filium Alijpnii vocabitis, non dicite vocatus, & dabit ei Damnum, sed datus David patri suu, non dixit, habet, sed dabit ei Damnum, & regnabit, non dixit regnat. & super quos? Super dominum Iacob, non dixit, super Angelos & Archangulos. Ratione in eadem libro secundo act: IESVS autem spiritu sancto regnabit eum a mortuorum & iterum: Regnabit eum IESVS in virtute spiritus in Gallicantu, non Dei Verborum cooperatione vel auxilio egredi spiritum sancti arbitrii sed visibile templum virgi, sancti spiritus donationibus fruenterat. Et post aliud: IESVS CHRISTUS, inquit, & heres & hodie p's & m's. Quoniam igitur sapientiam, debemus adiuverem, quoniam modum ipse heres & hec & in scola, & temporali & aeterni, & in tempore & super tempora: nam si aeterni est, temporalia non est, & si in se est, super tempora non est, & rursum: In Dicione Dei nostro IESVS CHRISTO dictata & humilitas a quacumque voluntate advenire ait: natus ac discernit Dei Verbi naturam in integrum animum & personam fini dubitazione perfectam: nec enim haec persona a se afferat, sed substantia, per seipsa, quae humilitas naturam cum sua persona familiari confundit. Cum tamen ad consuetudinem resistentia, tunc denunciuam vnam personam non nos impune.

Quoniam fratres chalcedonenses plena omni importate non videlicet. A quoniam tamen constat, quod si postmodum ipse correctus, qui in sancta Chalcedonensi Synodo Nestorium anathematizatus est, consenserit scripta superveniente defendere: que eam etiam ipsa conditum est, quod profendi, damnatio f. Duxit vero eum & pergitate cipimur. & ea, quia datus latentes ait prae se, ut probemus in nulo in sancta Synodi actione denunciata: quia sola etiam hereticorum scripta resistentiae, & cum Synodo adhuc Nestoriani iniquitate, & cum Synoda Theodoreum proficiunt reuelantur. Alia vero scripta illorum non salutem recipimus sed etiam contra adversarios virtutem. Nam cum Theodoreus Cantorum Canticum vellet expovere, & non ad commercia, sed postmodum ad delicta laboraret: per hunc librum. Athos & Regina Beatae blanditias singulis, professus est, quod Theodoreus reprehenderit, nonnunquam: enim Theodori supradicti, sed tamen reverentiam patet. Evidens namque littera communis emperiorum ait: Evidens plures Cantorum detrahentes, & non credentes spiritalem esse eis, fuisse aeterni quodlibet annulari per velutinam resonanter componeant, & praemittunt dicentes: quia sapiens Salomon ad cypri & salam Phoenici hunc librum conjecrit. Quando ergo resuauit illa scripta eiusdem Theodoreus recipimus, qui illorum etiam contra Theodoreum adsereretur veritatem sentimus? his ad scripta visitra respondeamus.

Sed opportunitate videlicet indicamus, ut ea, que sine fine scripta responderentur, nonnullam breviter verba replicemus. Recensunt enim: Theodosium & Leonem Antiochenam vero Episcopum, qui per episcopatum astellatione Landatum quod verum non multo modo creditur. Si tamen & tale aliquod fortasse reportatur: plus fidei prima Ephesina Synodo, plus Cyrilli libro, plus Hesychio, quam aliis, quae immottere nunc videntur neque patitur, episcopis commendamus. Debetemus tamen accedere, etiam conscientes aliquid dicere ista ergo ut Responsales verbis affirmemus, eis sentimus. Vnde si fratres dicimus, quod res, que dubitatis obstat, in persam temporis est inter portanda metuimus. Quia itaque obstat, si dum de eius errore occulimus ait, & dubitamus, ad

propter locutus est: & inveniens post perdidit, pene omnium
magnum. Patrum fratres velut immisus beatis quod credere
concedunt et confessus: An non & maior a bonis aliquando
concedunt tamen eis etiam Laudibus defensos. Quid nam
poterit Hipparchus originis daturus? & quid in Historiographia in
seuus Eccl. non habebat potest? Et quoniam non sicut in libro
non potest Originem Eccl. non possum attollere? Sed quia sancta
Eccl. non habet fiduciam cordis benignis, quam vera & distincta
est & non in heretico sensu proponit, quem refutat Eccl. &
adversarius potest: hoc rur sumus laudans Originem eam, da
merit.

Amen & Gregorius Nolle veliu Episcopum, cum Canticularum
Canticorum capitulo, magnum Originem Laudibus preferit. An non &
Hipparchus nostra Eccl. priuilegiis & singulariis liberaliter & fermeo
impinguo tanto nota est? Originem sicut eam intercedit, ut pene discipulus
et filii: Sed quia plus laeti, quam vera & distincta sunt, nec i
stis adiungimus inuenimus, ne illam a recta proprio sensu aliena at
refutatio excedeat.

Cogit post has haec charismati, dicens cum a Paulo dicere:
Praeferamus portatio, robis, quod coniunctio Dei habet.
Praeferamus portatio, tunc erga univatem sancta Ecclesie
fidei & caritatis officio, & cordis non intercedit aliud in
genere, quod si adhuc lenti & vane antebeat ambulat. At
quod Philippinus diceret: b Si que consolatio in Christo, si
tunc fratres liberari, & quia fortunatus es si quavisces &
meritis: complete gaudium nunc, ut item aperte, cam
den libenter docentes, vobis, & tales iniquitatum premi
te quoniam est huius virtutis meritum, non expletu
sed invenientur. At contra quoniam sit modum discordia: le
gato Corinthis ostendit ait enim: Significatus est mihi de
rebus fratrum: ab his qui sunt Choler, quia contentionis sunt
inter nos: hoc autem dico, quod vanusque est frustrum dicit. Ego
non iudeo, ego non apostolus, ego vero Christus, ego autem Christi.
Quod non quanta animadversione loquatur, agnoscimus si lib
eralitas impunita verba possumus. at enim: Diversus est Christi
spiritus iudeo crucifixus est pro robo, aut in nomine Pauli
lupi, &c.

Consideraregister fratres mei, & dum Deo adiutor expellant
tum amorem vita sine permisimus, vigilanti cura pendente
to, qui illos scilicet sancta Ecclesia pro Theodoro facere fia
menta & amorem meritos, quam pro te vel profecti Paulus ex
plicat. Cor non al mercenarii pro vincula feruntur, & cari Argu
mentum redactor? qui domini vincere baptizante lognere
no idem Cyprianus, martyrem, qui de iterante heresim
populi, adficiunt peribit: quia hoc prouox quid senserit,
inquisitum tunc a te tempore Ecclesie communione suscepit. Si
sue per manum in sanctitate, & frumento conitit, patres dilectissi
mi, quod non videlicet vel ab Ecclesia vintate dispergit, & non virtus me
cum perdidit, etiam si recte tenet scriptum quippe est: d Pa
tronum suorum cum amabillo & suadentem, sine qua non u
det Dominum.

Nobis huius sumus, quia & ad multa ratio modo reffon
deremus. Et non remittimus ex Patrum dictis minima suppedita
re, popule & populum, videbunt cupiente, si scripta nostra
in anglo foris narratio brevitate suscingeremus, ne forte te
dassum legem genitorem. Vnum tamen, quod non superius dixi
mo, non tamen, scilicet celere replacemente: Quia sedem sancta
Catholicae Ecclesie Sordiditatem per omnia, Deo actore, feru
nos nequid debet nos scilicet Episcopos, prima Conflitantiop
olana, & Natura Synde intratraditiles nunc rite tenemus,
et velut propriae mentis uitiosas custodimus. Vestra igitur
dilecta communione fedelium Orthodoxorum fratres si non fa
ciat, ne negant vacu nostre adiutoriorum, si andire neglexerit,
contra infidemus veritatem. Nos autem ad Dominum post
reverentiam, & non a quantum possumus flexibus exora
mus tristis, quod res ad sequendum concurdam a nobis dicitur,
quod in regnum nostrum manu nostra inspiratio operatur. ha
cenus vultus aduersus schismatics Gregorii epistola,
Pelagi Papae nulli nomineque conscripta, nunc primu
mam omnium & viva causa aliis diutius superius recitatis in
recensione, quae parvus, conditum Gregorij Papa episto
lam editione, cunctandam dedimus.

Cum autem adhibutum bene preparatum a' Grego
rio aduersus schismatics pharmacum male effectis ani
mis schismatics Papa Pelagius minime profuisse co
gnouisset: eodem per facultatem potestatem cohibere
conatus est imitatus Pelagi Pontificem Seniorem, qui
eodem (vt vidimus) per Narfetem Duxem compescere
laborauit. Itaque aduersus ipsos Smaragdum Italie Ex
archum Ravennae degentem excitauit qui hanc impiger
eodem coercere aggressus est, nec cessavit quoque de
pascere & Eccleiam mortuum illum auferre: penitus ex
us regionib. Renuerit vero gelata sic narrat Paulus c. Smarag
di. Patricius veniens de Ravenna in Gradibus: per semetipsum
baptista exortabens Seniores, Ravennatis canum invita duxit cum a
lia tribus ex Ifira Episcopatu, Joanne Parente, * Seuero atque Vnde
dimo quibus communis exsilia, ac que violentiam in exercitu, com
municare compulsi Ioanni Ravennati Episcopo Trium capitulu
rum dannatorum: qui a tempore Pope Vigilius & Pelagi a Romana
Eccl. & deciderat foritate. Exalto vero anno, Ravenna ad Gra
duum renescit. Quibus nec plebo communicare voluit, nec catena
Episcopatu receperunt, haec de conate Exarchi Smaragdi
Paulus. Quod igitur ex anno hi permisit sunt ad
huius redire Ecclesias, indicatur eos afferentem prebubile
Catholice veritatis, & coniunctionis le, a qua diuini Iesu
mate erant, Romanis Ecclesiam de Seuero id affirmat S. Gregorius Papa in epistola ad ipsum scripta an
no primo sui Pontificatus. Sed quoniam (quod idem
taleatur) ad votum sit reuersus, suo loco dicemus. Haec autem sub Exarcho Smaragdo hoc anno cepera, se
quendi abolitione fusse oportuit: siquidem Exarchatus
Smaragdi exordium ponitur anno quingentesimo o
ctogesimo quarto, & triennio tantummodo perdutus.

Sed hic lector attendat, grauissime in errorem lapsum (quod artigimus) Paulum diaconum, alii versandi occa
sionem fulle, dum putauit damnitores Trium capitulorum eodem fusse ab Ecclesie communione extorti
et dum de Ioanne Ravennati afferit, eo quod Trium Capitulorum damnitores extiterit, a Romanis Ecclesie
communione excidiisse: adeo ut place communiqueret ipse
Paulus de Tribus capitulis historiam minime affectarus
quisque qui ex superioribus dictis, & iisque S. Gregorius
Papa pluribus tradit epistolis, tunc perpicua insipientibus
redditorum nam penitus contrarium accidit. In quem
errorem lapsos vidimus recentiores historicos & qui
dem dieris viros Paulum errantem fecerunt: ex quo fa
ctum est, ut in decium secundum immobile pede, idem impli
cati teneantur alii mulis erroribus, ut cum dicunt lo
rem Ravennati Episcopum aduersus Romanam Ec
clesiam rebellasse, atque Smaragdum Exarchum aduer
sus Catholicos Episcopos concitasse, & alia huiusmodi
veritatis contraria iam ita in re tenta a vero exorbitant
es, vix credi possit, in quot sum abducit mendacia, nec
quidem leuis momentum, dum qui fuerunt Catholicos, col
locant in et schismatics, schismatics vero inter Catho
licos numerant, & persecutorum vocat Exarchum Smar
agdum, qui schismatics zelo pietatis exiguit. Sed ad
aliam transamus.

In Gallia hoc anno ex hac vita decepsit sancta Disclo
la virgo sancti Santi Episcopi Albigensis nepre monia
lis in monasterio sancte Radegundis Regina Pictavi
existens: in eius transitu qua admiranda cestulit
famitudo signa, narrat pluribus Gregorius h
oc ipso anno, qui est octauus Chil
deberti Regis.

XXCVI.
VELAC IVS
PER EXAR
CHVM
SCHISMATICO
EXAGITAT.

e Paul. diss
de gal. Leo
nob. 1. 2. 2.
* Parentino

f Greg. Ep.
epis. 16.

XXCVII.
ERROR
PAVLI ET
RECENTIO
RVM HIST.

g S. gen de
Reg. 11. L. 4
& Hier. Rock
lib. 4. cap.

h Greg. Tur
hys. 1. 1. 1.
lib. 6. c. xy.